

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 274

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 56

21 septembrie 2013

Număr de referință

Cuprins

Pagina

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2013/C 274/01	Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 260, 7.9.2013	1
---------------	---	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2013/C 274/02	Cauza C-296/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bayerischer Verwaltungsgerichtshof München (Germania) la 28 mai 2013 — RWE AG/Freistaat Bayern	2
2013/C 274/03	Cauza C-328/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Obersten Gerichtshof (Austria) la 17 iunie 2013 — Österreichischer Gewerkschaftsbund/Wirtschaftskammer Österreich — Fachverband Autobus-, Luftfahrt- und Schifffahrtsunternehmungen	2
2013/C 274/04	Cauza C-329/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Unabhängigen Verwaltungssenats Wien (Austria) la 17 iunie 2013 — Ferdinand Stefan	2

RO

Preț:
3 EUR

(continuare în pagina următoare)

<u>Număr de referință</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2013/C 274/05	Cauza C-332/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Kúria (Ungaria) la 19 iunie 2013 — Weigl Ferenc/Nemzeti Innovációs Hivatal	3
2013/C 274/06	Cauza C-347/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Rüsselsheim (Germania) la 25 iunie 2013 — Erich Pickert/Condor Flugdienst GmbH	3
2013/C 274/07	Cauza C-349/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 25 iunie 2013 — Minister Finansów/Oil Trading Poland Sp. z o.o. din Szczecin	4
2013/C 274/08	Cauza C-353/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Rüsselsheim (Germania) la 27 iunie 2013 — Jürgen Hein, Hjördis Hein/Condor Flugdienst GmbH	4
2013/C 274/09	Cauza C-357/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie (Polonia) la 27 iunie 2013 — Drukarnia Multipress Sp. z o.o. w Krakowie/Ministrowi Finansów	5
2013/C 274/10	Cauza C-359/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Centrale Raad van Beroep (Țările de Jos) la 27 iunie 2013 — B. Martens/Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap	5
2013/C 274/11	Cauza C-365/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 1 iulie 2013 — Ordre des architectes/État belge	6
2013/C 274/12	Cauza C-375/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Handelsgericht Wien (Austria) la 3 iulie 2013 — Harald Kolassa/Barclays Bank PLC	6
2013/C 274/13	Cauza C-377/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugalia) la 3 iulie 2013 — Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta, SA/Autoridade Tributária e Aduaneira Autoridade Tributária e Aduaneira	8
2013/C 274/14	Cauza C-382/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Centrale Raad van Beroep (Țările de Jos) la 4 iulie 2013 — C.E. Franzen și alții/Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (Svb)	8
2013/C 274/15	Cauza C-384/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 5 iulie 2013 — Estación de Servicio Pozuelo 4, SL/GALP Energía España SAU	9
2013/C 274/16	Cauza C-387/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de College van Beroep voor het bedrijfsleven (Țările de Jos) la 8 iulie 2013 — VAEX Varkens- en Veehandel BV/Productschap Vee en Vlees	9
2013/C 274/17	Cauza C-393/13 P: Recurs introdus la 11 iulie 2013 de Consiliul Uniunii Europene împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 30 aprilie 2013 în cauza T-304/11, Alumina d.o.o./Consiliul și Comisia	10
2013/C 274/18	Cauza C-395/13: Acțiune introdusă la 12 iulie 2013 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei	10
2013/C 274/19	Cauza C-397/13: Recurs introdus la 15 iulie 2013 de Simone Gbagbo împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 25 aprilie 2013 în cauza T-119/11, Gbagbo/Consiliul	11

<u>Număr de referință</u>	<u>Cuprins (continuare)</u>	<u>Pagina</u>
2013/C 274/20	Cauza C-398/13 P: Recurs introdus la 12 iulie 2013 de Inuit Tapiriit Kanatami și alții împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 25 aprilie 2013 în cauza T-526/10, Inuit Tapiriit Kanatami și alții/Comisia Europeană, Consiliul Uniunii Europene, Parlamentul European	12
2013/C 274/21	Cauza C-399/13 P: Recurs introdus la 11 iulie 2013 de Stichting Corporate Europe Observatory împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 7 iunie 2013 în cauza T-93/11, Stichting Corporate Europe Observatory/Comisia Europeană	13
2013/C 274/22	Cauza C-400/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Düsseldorf (Germania) la 16 iulie 2013 — Sophia Marie Nicole Sanders, reprezentată de Marianne Sanders/David Verhaegen	13
2013/C 274/23	Cauza C-402/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Anotato Dikastirio Kyprou (Cipru) la 16 iulie 2013 — Cypra Limited/Republica Cipru	13
2013/C 274/24	Cauza C-403/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Ireland (Irlanda) la 16 iulie 2013 — Lisa Kelly/Minister for Social Protection	14
2013/C 274/25	Cauza C-404/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court of the United Kingdom (Regatul Unit) la 16 iulie 2013 — ClientEarth/Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs	14
2013/C 274/26	Cauza C-408/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Karlsruhe (Germania) la 18 iulie 2013 — Barbara Huber/Manford Huber	15
2013/C 274/27	Cauza C-409/13: Acțiune introdusă la 18 iulie 2013 — Consiliul/Comisia	15
2013/C 274/28	Cauza C-415/13: Recurs introdus la 22 iulie 2013 de Fabrykę Łożysk Toczných-Kraśnik S.A. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 14 mai 2013 în cauza T-19/12 F, Fabryka Łożysk Toczných-Kraśnik/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Impexmetal	16
2013/C 274/29	Cauza C-425/13: Acțiune introdusă la 24 iulie 2013 — Comisia Europeană/Consiliul Uniunii Europene	17
Tribunalul		
2013/C 274/30	Cauza T-363/13: Acțiune introdusă la 10 iulie 2013 — Harper Hygienics/OAPI — Clinique Laboratories (CLEANIC intimate)	18
2013/C 274/31	Cauza T-370/13: Acțiune introdusă la 17 iulie 2013 — Gemeente Eindhoven/Comisia	18
2013/C 274/32	Cauza T-374/13: Acțiune introdusă la 17 iulie 2013 — Moonlight/OAPI — Lampenwelt (Moon) ...	19

<u>Număr de referință</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2013/C 274/33	Cauza T-381/13: Acțiune introdusă la 24 iulie 2013 — Perfetti Van Melle/OAPI (DAISY)	20
2013/C 274/34	Cauza T-382/13: Acțiune introdusă la 24 iulie 2013 — Perfetti Van Melle/OAPI (MARGARITAS) ...	20
2013/C 274/35	Cauza T-387/13: Acțiune introdusă la 26 iulie 2013 — Federación Nacional de Cafeteros de Colombia/ OAPI — Hautrive (COLOMBIANO HOUSE)	21
2013/C 274/36	Cauza T-393/13: Acțiune introdusă la 1 august 2013 — SolarWorld și Solsonica/Comisia	21
2013/C 274/37	Cauza T-394/13: Acțiune introdusă la 2 august 2013 — Photo USA Electronic Graphic/Consiliul ...	22
2013/C 274/38	Cauza T-395/13: Acțiune introdusă la 31 iulie 2013 — Miettinen/Consiliul	23
2013/C 274/39	Cauza T-396/13: Acțiune introdusă la 30 iulie 2013 — Dosen/OAPI — Gramm (Nano-Pad)	23
2013/C 274/40	Cauza T-398/13: Acțiune introdusă la 2 august 2013 — TVR Automotive/OAPI — TVR Italia (TVR)	24
2013/C 274/41	Cauza T-404/13: Acțiune introdusă la 8 august 2013 — NIIT Insurance Technologies/OAPI (SUBSCRIBE)	24
2013/C 274/42	Cauza T-411/13: Acțiune introdusă la 5 august 2013 — T & L Sugars și Sidul Açucares/Comisia ...	25
2013/C 274/43	Cauza T-412/13: Acțiune introdusă la 9 august 2013 — Chin Haur Indonesia/Consiliul	27
2013/C 274/44	Cauza T-413/13: Acțiune introdusă la 9 august 2013 — City Cycle Industries/Consiliul	28

Tribunalul Funcției Publice

2013/C 274/45	Cauza F-56/13: Acțiune introdusă la 6 iunie 2013 — ZZ/Comisia	29
2013/C 274/46	Cauza F-60/13: Acțiune introdusă la 26 aprilie 2013 — ZZ/Comisia	29
2013/C 274/47	Cauza F-61/13: Acțiune introdusă la 25 iunie 2013 — ZZ și alții/BEI	29
2013/C 274/48	Cauza F-64/13: Acțiune introdusă la 28 iunie 2013 — ZZ/Curtea de Justiție	30
2013/C 274/49	Cauza F-66/13: Acțiune introdusă la 4 iulie 2013 — ZZ/Europol	30
2013/C 274/50	Cauza F-67/13: Acțiune introdusă la 8 iulie 2013 — ZZ/Europol	31

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

(2013/C 274/01)

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 260, 7.9.2013

Publicații anterioare

JO C 252, 31.8.2013

JO C 245, 24.8.2013

JO C 233, 10.8.2013

JO C 226, 3.8.2013

JO C 215, 27.7.2013

JO C 207, 20.7.2013

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bayerischer Verwaltungsgerichtshof München (Germania) la 28 mai 2013 — RWE AG/Freistaat Bayern

(Cauza C-296/13)

(2013/C 274/02)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof München

Părțile din procedura principală

Reclamantă: RWE AG

Pârât: Freistaat Bayern

Prin Ordonanța Curții din 25 iulie 2013, cauza a fost radiată din registrul Curții.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Obersten Gerichtshof (Austria) la 17 iunie 2013 — Österreichischer Gewerkschaftsbund/Wirtschaftskammer Österreich — Fachverband Autobus-, Luftfahrt- und Schifffahrtsunternehmen

(Cauza C-328/13)

(2013/C 274/03)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Österreichischer Gewerkschaftsbund

Pârâtă: Wirtschaftskammer Österreich — Fachverband Autobus-, Luftfahrt- und Schifffahrtsunternehmen

Întrebările preliminare

(a) Formularea de la articolul 3 alineatul (3) din Directiva 2001/23/CE ⁽¹⁾, potrivit căreia „condițiile de muncă” convenite printr-o convenție colectivă și aplicabile cedentului trebuie menținute „în aceleași condiții” până la „data rezilierii sau expirării convenției colective”, trebuie interpretată în sensul că vizează și acele condiții de muncă stabilite printr-o convenție colectivă și care, potrivit dreptului național, continuă să producă în continuare efecte pe o perioadă nelimitată chiar dacă a fost reziliată, atât timp cât nu este aplicabilă o altă convenție colectivă sau lucrătorii respectivi nu au încheiat alte acorduri individuale?

(b) Articolul 3 alineatul (3) din Directiva 2001/23/CE trebuie interpretat în sensul că prin „aplicarea unei alte convenții colective” a cesionarului trebuie să se înțeleagă și faptul că convenția colectivă de asemenea reziliată a cesionarului continuă să producă efecte în sensul arătat mai sus?

⁽¹⁾ Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități (JO L 82, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 20)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Unabhängigen Verwaltungssenats Wien (Austria) la 17 iunie 2013 — Ferdinand Stefan

(Cauza C-329/13)

(2013/C 274/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Părțile din procedura principală

Reclamant: Ferdinand Stefan

Pârât: Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

Întrebările preliminare

1. Cu privire la validitatea Directivei privind informațiile despre mediu 2003/4/CE ⁽¹⁾:

Conform articolului 267 prima teză litera (b) TFUE, se solicită să se răspundă la întrebarea dacă Directiva privind informațiile despre mediu 2003/4/CE în întregime este validă, respectiv dacă toate părțile Directivei privind informațiile despre mediu 2003/4/CE sunt valide în special din perspectiva condițiilor prevăzute la articolul 47 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

2. Cu privire la interpretarea Directivei privind informațiile despre mediu 2003/4/CE:

În cazul în care Curtea de Justiție a Uniunii Europene confirmă validitatea Directivei privind informațiile despre mediu 2003/4/CE în întregime sau validitatea unor părți din Directiva privind informațiile despre mediu 2003/4/CE, se solicită, conform articolului 267 prima teză litera (a) și (b) TFUE, clarificarea aspectului privind măsura și condițiile în care dispozițiile Directivei privind informațiile despre mediu sunt compatibile cu dispozițiile Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și cu cerințele prevăzute la articolul 6 TUE.

⁽¹⁾ Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la cerere de informații despre mediu să fie refuzată informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului (JO L 41, p. 26, Ediție specială, 15/vol. 9, p. 200).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Kúria (Ungaria) la 19 iunie 2013 — Weigl Ferenc/Nemzeti Innovációs Hivatal

(Cauza C-332/13)

(2013/C 274/05)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Kúria

Părțile din procedura principală

Reclamant și recurent: Weigl Ferenc

Pârât și intimat: Nemzeti Innovációs Hivatal

Întrebările preliminare

1. Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie considerată aplicabilă în privința raportului juridic al funcționarilor guvernului și al funcționarilor publici?
2. Articolul 30 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că dispoziția pe care o conține, referitoare la protecția împotriva concedierilor nejustificate, trebuie aplicată indiferent dacă statul membru nu recunoaște ca fiind obligatoriu în privința sa articolul 24 din Carta socială europeană (revizuită)?
3. În acest caz, articolul 30 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că o dispoziție națională potrivit căreia atunci când un funcționar al Guvernului este concediat, nu este necesar să îi fie comunicate motivele concedierii, corespunde noțiunii „concediere nejustificată”?
4. Expresia „în conformitate cu dreptul Uniunii și cu legislațiile și practicile naționale”, cuprinsă la articolul 30 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretată în sensul că statul membru poate stabili prin legislația sa o categorie specială de persoane cărora nu este necesar să li se aplice articolul 30 din cartă în cazul încetării raportului lor juridic?
5. În funcție de răspunsul la întrebările 2-4, articolul 51 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat, în ceea ce privește funcționarii guvernului, în sensul că instanțele naționale nu trebuie să aplice normele naționale contrare articolului 30 din aceeași cartă?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Rüsselsheim (Germania) la 25 iunie 2013 — Erich Pickert/Condor Flugdienst GmbH

(Cauza C-347/13)

(2013/C 274/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Rüsselsheim

Părțile din procedura principală

Reclamant: Erich Pickert

Pârâtă: Condor Flugdienst GmbH

Întrebările preliminare

1. Împrejurările excepționale în sensul articolului 5 alineatul (3) din regulament ⁽¹⁾ trebuie să privească în mod direct zborul rezervat?
2. În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare: câte zboruri anterioare efectuate de aeronava utilizată pentru zborul programat sunt relevante pentru existența unor împrejurări excepționale? Există o limită în timp pentru luarea în considerare a unor împrejurări excepționale care au intervenit cu ocazia zborurilor anterioare? În caz afirmativ, cum se calculează această limită în timp?
3. În cazul în care împrejurări excepționale care au intervenit cu ocazia zborurilor anterioare sunt relevante în privința unui zbor efectuat ulterior, măsurile rezonabile pe care operatorul de transport aerian trebuie să le adopte în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) din regulament trebuie să vizeze numai prevenirea apariției împrejurărilor excepționale sau și prevenirea unei întârzieri mai mari?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, p. 1, Ediție specială 07/vol. 12, p. 218).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 25 iunie 2013 — Minister Finansów/Oil Trading Poland Sp. z o.o. din Szczecin

(Cauza C-349/13)

(2013/C 274/07)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din procedura principală

Recurrent: Minister Finansów

Intimată: Oil Trading Poland sp. z o.o. din Szczecin

Întrebarea preliminară

Articolul 3 alineatul (3) din Directiva 92/12/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind regimul general al produselor supuse accizelor și privind deținerea, circulația și monitorizarea acestor produse ⁽¹⁾ (cu modificările ulterioare), precum și articolul 1 alineatul (3) [primul paragraf] litera (a) și [al doilea] paragraf din Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12 CEE ⁽²⁾ (cu modificările ulterioare), aplicabil în prezent, trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca un stat membru să aplice accize la uleiurile lubrifiante care se încadrează la codurile NC 2710 19 71-2710 19 99, destinate altei utilizări decât drept combustibil pentru încălzire sau carburant, conform regulilor privind accizele armonizate aplicabile consumului de produse energetice?

⁽¹⁾ JO L 76, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 129.

⁽²⁾ JO 2009, L 9, p. 12.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Rüsselsheim (Germania) la 27 iunie 2013 — Jürgen Hein, Hjordis Hein/Condor Flugdienst GmbH

(Cauza C-353/13)

(2013/C 274/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Rüsselsheim

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Jürgen Hein, Hjordis Hein

Pârâtă: Condor Flugdienst GmbH

Întrebările preliminare

1. Trebuie calificate drept împrejurări excepționale, în sensul articolului 5 alineatul (3) din regulament ⁽¹⁾, acțiunile terților care acționează pe proprie răspundere și cărora li s-au delegat funcții specifice operațiunilor unui transportator aerian?

2. În ipoteza în care prima întrebare primește un răspuns pozitiv, prezintă relevanță cine (companie aeriană, operator aeroportuar etc.) a încredințat sarcinile terțului?

societăți de capital, recunoaște statelor membre libertatea de a alege dacă aplică sau nu aplică impozit pe capital în cazul acestor entități?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

(¹) JO 2008, L 46, p. 11.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie (Polonia) la 27 iunie 2013 — Drukarnia Multipress Sp. z o.o. w Krakowie/Ministrowi Finansów

(Cauza C-357/13)

(2013/C 274/09)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Drukarnia Multipress Sp. z o.o. w Krakowie

Pârât: Minister Finansów

Întrebările preliminare

1. Articolul 2 alineatul (1) literele (b) și (c) din Directiva 2008/7/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 privind impozitarea indirectă a majorării de capital (¹) trebuie interpretat în sensul că o societate în comandită pe acțiuni trebuie considerată societate de capital în sensul acestor prevederi în cazul în care din natura juridică a acestei societăți rezultă că numai o parte a capitalului și a acționarilor poate îndeplini condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (1) literele (b) și (c) din directivă?

2. În cazul în care răspunsul la prima întrebare este negativ — articolul 9 din Directiva 2008/7/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 privind impozitarea indirectă a majorării de capital trebuie interpretat în sensul că, întrucât conferă statelor membre posibilitatea de a opta să nu considere entitățile menționate la articolul 2 alineatul (2) ca fiind

Cerere de decizie preliminară introdusă de Centrale Raad van Beroep (Țările de Jos) la 27 iunie 2013 — B. Martens/Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap

(Cauza C-359/13)

(2013/C 274/10)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Centrale Raad van Beroep

Părțile din procedura principală

Reclamant: B. Martens

Pârât: Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap

Întrebările preliminare

1A. Dreptul Uniunii, în special articolul 45 TFUE și articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1612/68 (¹), trebuie interpretat în sensul că împiedică statul membru al Uniunii Europene Țările de Jos să refuze unui copil major, care are dreptul la întreținere din partea unui lucrător frontalier cu cetățenie olandeză și domiciliul în Belgia, care lucrează cu o fracțiune de normă în Belgia și cu o fracțiune de normă în Țările de Jos, solicitarea de finanțare a studiilor de formare profesională în afara Uniunii Europene, din momentul în care activitatea de lucrător frontalier se încheie, iar lucrătorul respectiv nu mai activează decât în Belgia, pe motiv că acel copil nu îndeplinește cerința de a fi locuit în Țările de Jos cel puțin trei din cei șase ani anteriori înscrierii sale la instituția de învățământ în cauză?

1B. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1A: dreptul Uniunii interzice aprobarea finanțării studiilor — presupunând că celelalte condiții de acordare sunt îndeplinite — pentru o perioadă mai scurtă decât durata studiilor pentru care este acordată?

În măsura în care, în răspunsurile la întrebările 1A și 1B, Curtea ajunge la concluzia că dispozițiile legislative privind dreptul la libera circulație a lucrătorilor nu interzic refuzul finanțării studiilor doamnei Martens pentru perioada noiembrie 2008-iunie 2011 sau pentru o parte din această perioadă:

2. Articolele 20 TFUE și 21 TFUE trebuie interpretate în sensul că împiedică statul membru al Uniunii Europene Țările de Jos să nu mai prelungească finanțarea studiilor pentru formarea într-o instituție de învățământ din Țările și Teritoriile de peste Mări (TTPM) (Curaçao), pentru care exista un drept în temeiul faptului că tatăl persoanei în cauză activa în Țările de Jos ca lucrător frontalier, pentru motivul că persoana în cauză nu îndeplinește condiția aplicabilă tuturor cetățenilor Uniunii, inclusiv propriilor cetățeni, de a fi locuit în Țările de Jos cel puțin trei din cei șase ani anteriori înscrierii la cursuri?

(¹) Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 al Consiliului din 15 octombrie 1968 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității (JO L 257, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 11).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 1 iulie 2013 — Ordre des architectes/État belge

(Cauza C-365/13)

(2013/C 274/11)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamant: Ordre des architectes

Pârât: État belge

Întrebarea preliminară

În măsura în care, în ceea ce privește accesul la activitățile profesionale și exercitarea acestora, articolele 21 și 49 din Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (¹) obligă fiecare stat membru să recunoască titlurilor de calificare pe care le prevăd același efect pe teritoriul său cu cel al titlurilor de calificare pe care le eliberează trebuie interpretate în sensul că interzic unui stat să impună ca, pentru a fi înscris într-un tablou al Ordinului arhitecților, titularul unui titlu de calificare ca arhitect conform articolului 46 din directiva menționată sau titularul unui titlu prevăzut la articolul 49 alineatul (1) să îndeplinească și condițiile privind stagiul profesional sau de experiență echivalente cu cele care sunt impuse titularilor de diplome eliberate pe teritoriul său după obținerea acestora?

(¹) JO L 255, p. 22, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 3.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Handelsgericht Wien (Austria) la 3 iulie 2013 — Harald Kolassa/Barclays Bank PLC

(Cauza C-375/13)

(2013/C 274/12)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Handelsgericht Wien

Părțile din procedura principală

Reclamant: Harald Kolassa

Pârâtă: Barclays Bank PLC

Întrebările preliminare

A. [Articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 (¹):

1. Formularea „În ceea ce privește un contract încheiat de o persoană, consumatorul, într-un scop care se poate considera că se situează în afara domeniului său profesional, competența se determină [...]”, cuprinsă în articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001, trebuie interpretată în sensul că

1.1. reclamantul care, în calitate de consumator, a dobândit pe piața secundară o obligațiune la purtător și care, în prezent, invocă drepturi împotriva emitentului obligațiunii în temeiul condițiilor de împrumut, al încălcării obligațiilor de informare și de control și al răspunderii emitentului în temeiul prospectului de emisiune, se poate întemeia pe criteriile de stabilire a competenței prevăzute de dispoziția menționată în cazul în care, prin cumpărarea valorii mobiliare de la un terț, s-a subrogat în drepturile subscriitorului inițial al împrumutului în cadrul contractului încheiat cu emitentul?

1.2. (în cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1.1.) reclamantul poate să invoce competența prevăzută la articolul 15 din regulamentul citat și în cazul în care terțul, de la care consumatorul a cumpărat obligațiunea la purtător, a achiziționat la rândul său această obligațiune într-un scop care se poate

considera că se situează în domeniul său profesional, astfel încât se poate considera că reclamantul a preluat raportul de împrumut de la o persoană care nu are calitatea de consumator?

- 1.3. (în cazul unui răspuns afirmativ la întrebările 1.1. și 1.2.) consumatorul reclamant se poate întemeia pe competența prevăzută la articolul 15 din regulamentul citat chiar și în cazul în care deținătorul obligațiunii nu este reclamantul, ci terțul care a fost mandatat de reclamant să achiziționeze titlul de valoare și care nu are calitatea de consumator, deținând — conform contractului — titlul de valoare în nume propriu și pe seama reclamantului, acesta din urmă neputând invoca împotriva terțului decât un drept de predare a obligațiunii născut din raportul obligațional?
2. (în cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1.1) În temeiul articolului 15 alineatul (1) din Regulamentul nr. 44/2001, instanța sesizată în materie contractuală cu privire la drepturi invocate în temeiul dobândirii unei obligațiuni este competentă în mod accesoriu să se pronunțe și în materie delictuală?

B. [Articolul 5 punctul 1 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 (Regulamentul Bruxelles I)]:

1. Formularea „în materie contractuală, [...] care formează obiectul cererii”, cuprinsă în articolul 5 punctul 1 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001, trebuie interpretată în sensul că
 - 1.1. un reclamant care, în calitate de consumator, a cumpărat pe piața secundară o obligațiune la purtător și care, în prezent, invocă drepturi împotriva emitentului obligațiunii în temeiul condițiilor de împrumut, al încălcării obligațiilor de informare și de control și al răspunderii emitentului în temeiul prospectului de emisiune poate să invoce criteriile de stabilire a competenței prevăzute de dispoziția menționată în cazul în care, prin cumpărarea valorii mobiliare de la un terț, s-a subrogat în drepturile subscriitorului inițial al împrumutului în cadrul contractului încheiat cu emitentul?
 - 1.2. (în cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1.1.) reclamantul se poate întemeia pe competența prevăzută la articolul 5 punctul 1 litera (a) din regulamentul citat chiar și în cazul în care deținătorul obligațiunii nu este reclamantul, ci terțul mandatat de reclamant să achiziționeze titlurile de valoare și care deține, conform contractului, titlul de valoare în nume propriu și pe seama reclamantului, acesta din urmă neputând invoca împotriva terțului decât un drept de predare a obligațiunii născut din raportul obligațional?
2. (în cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1.1.) în temeiul articolului 5 punctul 1 litera (a) din Regula-

mentul nr. 44/2001, instanța sesizată în materie contractuală cu privire la drepturi invocate în temeiul dobândirii unei obligațiuni este competentă în mod accesoriu să se pronunțe și în materie delictuală?

C. [Articolul 5 punctul 3 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 (Regulamentul Bruxelles I)]:

1. În cazul emiterii unei obligațiuni la purtător, drepturile întemeiate pe răspunderea emitentului aferentă prospectului de emisiune și drepturile născute ca urmare a nerespectării obligației de informare reprezintă drepturi delictuale sau cvasidelictuale în sensul articolului 5 punctul 3 din Regulamentul nr. 44/2001 ?
 - 1.1. (în cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1.) Acest lucru este valabil și în cazul în care o persoană care nu este ea însăși deținătoarea obligațiunii, ci are doar un drept la restituire față de persoana care deține obligațiunea în calitate de mandatar, invocă aceste drepturi împotriva emitentului?
 2. Formularea „locul unde s-a produs sau riscă să se producă fapta prejudiciabilă” cuprinsă în articolul 5 punctul 3 din Regulamentul nr. 44/2001 nr. 44/2001 trebuie interpretată în sensul că, în cazul în care un titlu de valoare a fost dobândit pe baza unor informații intenționat eronate,
 - 2.1. trebuie să se prezume că locul prejudiciului este domiciliul persoanei prejudiciate, înțeles ca fiind centrul intereselor acesteia?
 - 2.2. (în cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 2.1.) Acest lucru este valabil și în cazul în care ordinul de cumpărare și transferul titlurilor de valoare pot fi revocate până la definitivarea tranzacției, iar tranzacția a avut loc într-un alt stat membru după un interval de timp ulterior debitării contului persoanei prejudiciate?

D. Verificarea competenței, fapte dublu relevante

1. În cadrul verificării competenței conform articolului 25 și următoarelor din Regulamentul (CE) nr. 44/2001, instanța trebuie să administreze probe privind faptele în litigiu care sunt relevante atât în ceea ce privește problema competenței, cât și existența dreptului invocat („fapte dublu relevante”) sau poate aprecia, în vederea luării unei decizii privind competența, că afirmațiile reclamantului sunt corecte?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugalia) la 3 iulie 2013 — Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta, SA/Autoridade Tributária e Aduaneira Autoridade Tributária e Aduaneira

(Cauza C-377/13)

(2013/C 274/13)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Părțile din procedura principală

Reclamante: Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta, SA

Pârâtă: Autoridade Tributária e Aduaneira

Întrebarea preliminară

Articolul 4 alineatul (1) litera (c) și alineatul (2) litera (a), articolul 7 alineatul (1) și articolul 10 litera (a) din Directiva 69/335/CEE a Consiliului din 17 iulie 1969 ⁽¹⁾ (astfel cum a fost modificată prin Directiva 85/303/CEE a Consiliului din 10 iunie 1985) ⁽²⁾ se opun unei reglementări naționale cum este cea prevăzută de Decretul-lege nr. 322-B/2001 din 14 decembrie 2001, prin care au fost supuse la plata taxei de timbru operațiunile de majorare a capitalului social al societăților de capitaluri realizate prin conversia în capital social a creanțelor acționarilor provenite din prestații accesorii efectuate anterior în favoarea societății, cu toate că prestațiile accesorii menționate au fost efectuate în numerar, având în vedere că, în conformitate cu legislația națională, la 1 iulie 1984 operațiunile de majorare a capitalului menționate realizate în acest mod erau supuse taxei de timbru, la o cotă de impozitare de 2 %, și că la aceeași dată operațiunile de majorare a capitalului realizate în numerar erau scutite de taxa menționată?

⁽¹⁾ Directiva 69/335/CEE a Consiliului din 17 iulie 1969 privind taxele indirecte aplicate majorării capitalului (JO L 249, p. 25, Ediție specială 9/vol. 1, p. 9).

⁽²⁾ Directiva 85/303/CE a Consiliului din 10 iunie 1985 de modificare a Directivei 69/335/CEE privind taxele indirecte aplicate majorării de capital (JO L 156, p. 23, Ediție specială 9/vol. 1, p. 75).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Centrale Raad van Beroep (Țările de jos) la 4 iulie 2013 — C.E. Franzen și alții/Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (Svb)

(Cauza C-382/13)

(2013/C 274/14)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Centrale Raad van Beroep

Părțile din procedura principală

Recurenți: C. E. Franzen, H. D. Giesen, F. van den Berg

Intimată: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (Svb)

Întrebările preliminare

- 1a. Articolul 13 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că rezidenții unui stat membru care intră în domeniul de aplicare al acestui regulament și care în temeiul unui contract de muncă la solicitare desfășoară o activitate salariată pe teritoriul altui stat membru numai două sau trei zile pe lună, sunt supuși, pentru acest motiv, legislației privind asigurările sociale din statul de angajare?
- 1b. În măsura în care răspunsul la întrebarea 1a este afirmativ: în acest caz, rezidenții menționați sunt supuși legislației privind asigurările sociale a statului de angajare atât în zilele în care își desfășoară activitatea, cât și în zilele în care nu desfășoară nicio activitate și, în cazul unui răspuns afirmativ, care este perioada în care se mai aplică legislația menționată după ultimele activități desfășurate efectiv?
2. Articolul 13 alineatul (2) litera (a) coroborat cu articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1408/71 se opune faptului că un lucrător migrant care este supus legislației privind asigurările sociale a statului de angajare este considerat în statul de reședință, în temeiul unei dispoziții naționale a statului de reședință, ca fiind asigurat conform AOW [Algemene Ouderdomswet, Legea privind sistemul general al asigurării pentru limită de vârstă]?
- 3a. Dreptul Uniunii, în special dispozițiile privind libertatea de circulație a lucrătorilor și/sau a cetățenilor Uniunii, trebuie interpretat în sensul că în împrejurări precum cele din speță acesta se opune aplicării unei prevederi naționale precum articolul 6a din AOW și/sau AKW [Algemene Kinderbijslagwet, Legea generală privind alocațiile pentru copii], conform căreia un lucrător migrant cu reședința în Țările

de Jos este exclus de la asigurarea conform AOW și/sau AKW pentru motivul că este supus exclusiv dispozițiilor germane privind asigurările sociale, și anume chiar și în cazul în care, în calitate de „geringfügig Beschäftigte” [persoană care desfășoară o activitate profesională minoră], acesta este exclus în Germania de la „Altersrente” [pensia pentru limită de vârstă] și nu are dreptul la „Kindergeld” [alocația pentru copii]?

3b. Pentru a răspunde la întrebarea 3a, mai este important aspectul că exista posibilitatea de a încheia o asigurare voluntară conform AOW sau de a solicita SvB încheierea unui acord în sensul articolului 17 din Regulamentul nr. 1408/71?

(¹) Regulamentul Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26).

cotei de piață reduse a furnizorului, care nu depășește 3 %, în comparație cu cota totală de piață a numai trei furnizori, care este de aproximativ 70 %, cu toate că durata acestui contract depășește durata medie a contractelor încheiate în general pe piața în cauză?

2. În cazul în care răspunsul ar fi negativ, iar contractul ar trebui examinat în conformitate cu Regulamentele nr. 1984/83 (¹) și nr. 2790/99 (²), articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2790/99 coroborat cu articolul 5 litera (a) din același regulament poate fi interpretat în sensul că, întrucât revânzătorul nu este proprietarul terenurilor, iar durata rămasă a contractului depășește cinci ani la 1 ianuarie 2002, contractul devine nul la 31 decembrie 2006?

(¹) Regulamentul (CEE) nr. 1984/83 al Comisiei din 22 iunie 1983 privind aplicarea articolului 85 alineatul (3) din tratat la unele categorii de acorduri de cumpărare exclusivă (JO L 173, p. 5).

(²) Regulamentul (CE) nr. 2790/1999 al Comisiei din 22 decembrie 1999 privind aplicarea articolului 81 alineatul (3) din tratat categoriilor de acorduri verticale și practici concertate (JO L 336, p. 21, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 66).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 5 iulie 2013 — Estación de Servicio Pozuelo 4, SL/GALP Energía España SAU

(Cauza C-384/13)

(2013/C 274/15)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Estación de Servicio Pozuelo 4, SL

Pârâtă: GALP Energía España SAU

Întrebările preliminare

1. Un contract precum cel în discuție în litigiul principal, prin care se stabilește constituirea, în favoarea furnizorului de produse petroliere, a unui drept de suprafață pentru o perioadă de 45 de ani în vederea construirii unei stații de distribuție a carburanților și a închirierii acesteia către proprietarul terenului pe o perioadă echivalentă cu durata acestui drept, cu impunerea unei obligații de aprovizionare exclusivă pentru aceeași perioadă, poate să fie considerat nesemnificativ și să nu intre sub incidența interdicției prevăzute la articolul 81 alineatul (1) CE [în prezent articolul 101 alineatul (1) TFUE], în principal din motivul

Cerere de decizie preliminară introdusă de College van Beroep voor het bedrijfsleven (Țările de Jos) la 8 iulie 2013 — VAEX Varkens- en Veehandel BV/Productschap Vee en Vlees

(Cauza C-387/13)

(2013/C 274/16)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Părțile din procedura principală

Reclamantă: VAEX Varkens- en Veehandel BV

Pârâtă: Productschap Vee en Vlees

Întrebările preliminare

1. Într-un caz precum cel din speță, cadrul juridic european aplicabil [(¹) (²) (³) (⁴)] se opune

(a) achitării restituirii solicitate?

(b) eliberării garanției constituite în cadrul cererii de licență?

2. În cazul unui răspuns afirmativ la întreaga întrebare sau la o parte a acesteia: În această situație, cadrul respectiv se opune regularizării ulterioare, astfel încât ulterior se poate modifica licența și pe această bază se poate achita ulterior restituirea, respectiv se poate elibera ulterior garanția constituită?
3. În cazul unui răspuns afirmativ și la a doua întrebare: cadrul în cauză este în acest caz nevalid, în măsura în care nu prevede că într-o situație precum cea din speță, în care o licență a fost utilizată cu o zi mai devreme, se achită o restituire, respectiv se eliberează garanția constituită?

- (¹) Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) (JO L 299, p. 1, rectificare în JO 2009, L 37, p. 14).
- (²) Regulamentul (CE) nr. 376/2008 al Comisiei din 23 aprilie 2008 de stabilire a normelor comune de aplicare a sistemului de licențe de import și export și de certificate de fixare în avans pentru produsele agricole (versiune codificată) (JO L 114, p. 3).
- (³) Regulamentul (CE) nr. 382/2008 al Comisiei din 21 aprilie 2008 privind normele de aplicare a regimului licențelor de import și export în sectorul cărnii de vită și mânzat (Reformare) (JO L 115, p. 10).
- (⁴) Regulamentul (CE) nr. 612/2009 al Comisiei din 7 iulie 2009 de stabilire a normelor comune de aplicare a sistemului de restituiri la export pentru produsele agricole (reformare) (JO L 186, p. 1).

Recurs introdus la 11 iulie 2013 de Consiliul Uniunii Europene împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 30 aprilie 2013 în cauza T-304/11, Alumina d.o.o./Consiliul și Comisia

(Cauza C-393/13 P)

(2013/C 274/17)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurrent: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: J.-P. Hix, agent, și G. Berrisch, avocat)

Celelalte părți din procedură: Alumina d.o.o., Comisia Europeană

Concluziile recurentului

— anularea hotărârii atacate;

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamantei în primă instanță la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului și procedurii în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Consiliul invocă un motiv unic în susținerea recursului declarat împotriva Hotărârii Tribunalului din 30 aprilie 2013 în cauza T-304/11, prin care acesta a anulat Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 464/2011 al Consiliului din 11 mai 2011 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii aplicate importurilor de pudră de zeolit A originară din Bosnia și Herțegovina (¹).

Consiliul susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de interpretare a noțiunii „vânzări efectuate în cursul unor operațiuni comerciale normale” în sensul articolului 2 alineatele (1) și (6) din regulamentul de bază (²). Mai precis, Consiliul susține că pot avea loc vânzări „în cursul unor operațiuni comerciale normale” chiar dacă vânzătorul și-a majorat prețul de vânzare cu o primă pentru a acoperi riscul de neplată sau de plată tardivă.

Potrivit Consiliului, interpretarea contrară reținută de Tribunal ar fi, în plus, incompatibilă cu principiul securității juridice.

(¹) JO L 125, p. 1.

(²) Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre al Comunității Europene (JO L 343, p. 51).

Acțiune introdusă la 12 iulie 2013 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei

(Cauza C-395/13)

(2013/C 274/18)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: O. Beynet și E. Manhaeve, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neasigurarea colectării și tratării apelor urbane reziduale din 57 de aglomerări de mai mult de 2 000 și de mai puțin de 10 000 echivalent-locuitor, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor articolelor 3 și 4 din Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale ⁽¹⁾;
- obligarea Regatului Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul acțiunii formulate, Comisia îi reproșează Regatului Belgiei că nu a pus în aplicare în mod corect, în 57 de aglomerări, Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale.

În temeiul articolului 3 alineatul (1) și al articolului 4 alineatul (1) din Directiva 91/271/CEE, aglomerările al căror echivalent-locuitor (EL) se situează între 2 000 și 10 000 trebuiau să fie echipate cu sistem de colectare până cel mai târziu la 31 decembrie 2005.

În ceea ce privește obligațiile de tratare a apelor urbane reziduale, articolul 4 alineatul (1) din directivă le impune statelor membre obligația de a veghea ca apele reziduale care intră în sistemele de colectare să facă obiectul unei tratări secundare sau echivalente înainte de a fi evacuate.

În sfârșit, procedurile de control prevăzute la anexa I punctul D din directivă permit să se verifice dacă evacuările care provin de la stațiile de epurare a apelor urbane reziduale sunt conforme cu prevederile directivei în materie de evacuare a apelor uzate.

⁽¹⁾ JO L 135, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 43.

Recurs introdus la 15 iulie 2013 de Simone Gbagbo împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 25 aprilie 2013 în cauza T-119/11, Gbagbo/Consiliul

(Cauza C-397/13)

(2013/C 274/19)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Simone Gbagbo (reprezentant: J.-C. Tchikaya, avocat)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană, Republica Côte d'Ivoire

Concluziile recurente

- Constatarea admisibilității și a temeiniciei recursului introdus de doamna Simone Gbagbo;
- anularea hotărârii atacate;
- anularea Deciziei 2011/18/PESC a Consiliului din 14 ianuarie 2011 de modificare a Deciziei 2010/656/PESC a Consiliului ⁽¹⁾, a Regulamentului (UE) nr. 25/2011 al Consiliului din 14 ianuarie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 560/2005 ⁽²⁾, a Deciziei 2011/221/PESC a Consiliului din 6 aprilie 2011 de modificare a Deciziei 2010/656/PESC de reînnoire a măsurilor restrictive impuse împotriva Côte d'Ivoire ⁽³⁾ și a Regulamentului (UE) nr. 330/2011 al Consiliului din 6 aprilie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 560/2005 de impunere a anumitor măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din [Côte d'Ivoire] ⁽⁴⁾, în măsura în care aceste acte o privesc pe recurentă;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă două motive.

În primul rând, recurenta critică faptul că Tribunalul a respins motivul întemeiat pe încălcarea obligației de motivare pe care l-a invocat. Recurenta reproșează astfel Tribunalului faptul că a reținut că, în speță, Consiliul furnizase indicații suficiente, în condițiile în care decizia contestată era motivată exclusiv de calitatea doamnei Gbagbo, și anume aceea de „președintă a grupului FPI din Adunarea Națională”.

În al doilea rând, recurenta consideră ca Tribunalul a săvârșit o eroare vădită în aprecierea situației de fapt. Aceasta susține că faptele de obstrucționare a procesului de pace și reconciliere, de incitare publică la ură și la violență sunt inexacte din punct de vedere material și nici nu se coroborează cu elemente de probă.

⁽¹⁾ JO L 11, p. 36

⁽²⁾ JO L 11, p. 1

⁽³⁾ JO L 93, p. 20

⁽⁴⁾ JO L 93, p. 10

Recurs introdus la 12 iulie 2013 de Inuit Tapiriit Kanatami și alții împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 25 aprilie 2013 în cauza T-526/10, Inuit Tapiriit Kanatami și alții/Comisia Europeană, Consiliul Uniunii Europene, Parlamentul European

(Cauza C-398/13 P)

(2013/C 274/20)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurenți: Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters and Trappers Association, Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association, Jaypootie Moesiesie, Allen Kooneeluisie, Toomasie Newkingnak, David Kuptana, Karliin Aariak, Canadian Seal Marketing Group, Ta Ma Su Seal Products, Inc., Fur Institute of Canada, NuTan Furs, Inc., GC Rieber Skinn AS, Inuit Circumpolar Council, Johannes Egede, Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK), William E. Scott & Son, Association des chasseurs de phoques des Îles-de-la-Madeleine, Hatem Yavuz Deri Sanayi iç Ve Diş Ticaret Ltd Şirketi, Northeast Coast Sealers' Co-Operative Society, Ltd (reprezentanți: H. Viaene, avocat, J. Bouckaert, advocaat)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Consiliul Uniunii Europene, Parlamentul European

Concluziile recurenților

Recurenții solicită Curții:

- Anularea hotărârii Tribunalului, declararea nelegalității și a inaplicabilității Regulamentului nr. 1007/2009 ⁽¹⁾ în temeiul articolului 277 TFUE și anularea Regulamentului nr. 737/2010 ⁽²⁾ în temeiul articolului 263 TFUE în cazul în care Curtea consideră că toate condițiile necesare pentru a decide cu privire la substanța acțiunii în anulare a regulamentului atacat sunt îndeplinite;
- în subsidiar, anularea hotărârii atacate și trimiterea cauzei spre judecare la Tribunal,
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată ale recurenților.

Motivele și principalele argumente

Recursul se bazează pe două motive principale, respectiv 1) eroarea de drept săvârșită de Tribunal în aplicarea articolului

95 CE și 2) eroarea de drept săvârșită de Tribunal cu ocazia interpretării și a aplicării principiilor privind drepturile fundamentale

Prin intermediul primului motiv de recurs, recurenții susțin că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept întrucât nu a examinat dacă la data faptelor erau îndeplinite condițiile pentru aplicarea articolului 95 CE ca temei legal. Recurenții demonstrează că acele condiții pentru aplicarea articolului 95 CE ca temei legal ar fi trebuit să fie îndeplinite la momentul propunerii Comisiei. Recurenții consideră de asemenea că neîndeplinirea condițiilor de aplicare a articolului 95 CE ca temei legal nu poate fi remediată în etapa controlului jurisdicțional. Recurenții susțin de asemenea că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a aplicat criteriul eronat cu ocazia evaluării dacă diferențele existente între reglementările naționale privind comerțul cu produse din focă erau de natură să justifice intervenția legiuitorului Uniunii în temeiul articolului 95 CE. În decizia atacată, Tribunalul a aplicat un prag bazat pe criteriul naturii neglijabile a comerțului cu produsele vizate statele membre. Totuși, caracterul neglijabil al comerțului cu un anumit produs este destul de diferit de caracterul „relativ semnificativ” al comerțului, respectiv criteriul aplicat de Curte în jurisprudența relevantă.

În cadrul celui de al doilea motiv de recurs, recurenții susțin că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când s-a referit exclusiv la prevederile cartei. Recurenții consideră că simplul fapt că protecția conferită de articolele CEDO invocate de reclamanți este implementată în dreptul Uniunii prin articolele 17, 7, 10 și, respectiv, 11 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene nu înlătură obligația Curții de a lua în considerare prevederile CEDO ca principii generale de drept. Recurenții susțin de asemenea că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a exclus interesele comerciale din sfera dreptului de proprietate, concluzionând că „dreptul de proprietate nu poate fi extins pentru a proteja simple interese comerciale” și atunci când i-a lipsit pe recurenți de garanțiile stabilite în articolul 1 din Protocolul nr. 1 la CEDO. Recurenții susțin de asemenea că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când nu a examinat regulamentul de bază în temeiul articolului 19 din Declarația Organizației Națiunilor Unite privind drepturile populațiilor indigene. Dat fiind că Uniunea trebuie să respecte dreptul internațional în exercitarea competențelor și că regulamentul de bază trebuie așadar interpretat în lumina articolului 19 din UNDRIP, Tribunalul era obligat să examineze dacă instituțiile UE au obținut consimțământul liber, prealabil și informat al recurenților anterior adoptării regulamentului de bază.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1007/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind comerțul cu produse derivate din focă (JO L 286, p. 36).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 737/2010 al Comisiei din 10 august 2010 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1007/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind comerțul cu produse derivate din focă (JO L 216, p. 1).

Recurs introdus la 11 iulie 2013 de Stichting Corporate Europe Observatory împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 7 iunie 2013 în cauza T-93/11, Stichting Corporate Europe Observatory/Comisia Europeană

(Cauza C-399/13 P)

(2013/C 274/21)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Stichting Corporate Europe Observatory (reprezentant: S. Crosby, Solicitor)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Republica Federală Germania

Concluziile recurenteii

- Admiterea recursului, anularea Hotărârii Tribunalului din 7 iunie 2013 și anularea Deciziei Comisiei din 6 decembrie 2010;
- Obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente atât recursului cât și acțiunii în anulare în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că Tribunalul a comis trei erori de drept.

1. O eroare de drept constând în aprecierea potrivit căreia „Vademecumul cu privire la accesul la documente” al DG Comerț nu era destinat producerii unor efecte externe;
2. O eroare de drept constând în neluarea în considerare a prezumției că documentele erau destinate consultării de către un mare număr de persoane;
3. O eroare de drept constând în aprecierea potrivit căreia din împrejurările cauzei nu rezulta că a existat o renunțare implicită la confidențialitate.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Düsseldorf (Germania) la 16 iulie 2013 — Sophia Marie Nicole Sanders, reprezentată de Marianne Sanders/David Verhaegen

(Cauza C-400/13)

(2013/C 274/22)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Sophia Marie Nicole Sanders, reprezentată de Marianne Sanders

Pârât: David Verhaegen

Întrebările preliminare

Articolul 28 alineatul (1) din Legea privind recuperarea creanțelor de întreținere în relația cu țări străine (Auslandsunterhaltsgesetz — denumită în continuare „AUG”) din 23 mai 2011, BGBl I p. 898 încalcă articolul 3 literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr.4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere (JO L 7, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Anotato Dikastirio Kyprou (Cipru) la 16 iulie 2013 — Cypra Limited/Republica Cipru

(Cauza C-402/13)

(2013/C 274/23)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Anotato Dikastirio Kyprou

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Cypra Ltd

Pârâtă: Republica Cipru

Întrebările preliminare

1. Dispozițiile Regulamentului nr. 854/2004/CE ⁽¹⁾ atribuie autorității competente puterea discreționară de a stabili orarul unei zile de sacrificare a animalelor, ținând cont de obligația acesteia de a desemna un medic veterinar oficial care să efectueze controlul sacrificării animalelor, sau autoritatea competentă are obligația de a trimite un medic veterinar la orele și în ziua în care are loc sacrificarea, stabilite de abator?
2. Dispozițiile Regulamentului nr. 854/2004/CE atribuie autorității competente puterea discreționară de a refuza să desemneze un medic veterinar oficial care să efectueze controlul sacrificării legale de animale, în condițiile în care i-au fost comunicate ora și ziua exacte în care va avea loc sacrificarea într-un abator autorizat?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a normelor specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman (JO L 139, p. 206, Ediție specială, 03/vol. 56, p. 132).

Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Ireland (Irlanda) la 16 iulie 2013 — Lisa Kelly/Minister for Social Protection

(Cauza C-403/13)

(2013/C 274/24)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Ireland

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Lisa Kelly

Pârât: Minister for Social Protection

Întrebările preliminare

1. În cazul în care un angajat cu reședința în statul membru A, care a desfășurat în acest stat, timp de aproape trei ani, o activitate salariată în urma căreia se poate beneficia de prestații sociale, își desfășoară ultimele șase luni din activitatea sa salariată în urma căreia se poate beneficia de prestații sociale în statul membru B, cererile ulterioare prin care această persoană solicită plata prestațiilor sociale de boală trebuie să fie reglementate de (i) legislația statului

membru B în sensul articolului 11 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul nr. 883/2004/CE ⁽¹⁾ sau de (ii) legislația statului membru A în care acesta își are reședința în sensul articolului 11 alineatul (3) litera (e)?

2. Pentru examinarea primei întrebări, prezintă relevanță faptul că, dacă se consideră că legislația aplicabilă este legislația statului membru B, angajatul în cauză nu îndeplinește condițiile pentru niciun fel de prestație socială, în timp ce situația ar fi diferită în cazul în care s-ar considera că legislația aplicabilă este legislația statului membru unde angajatul își are reședința (statul membru A)?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 166, p. 1, Ediție specială, 05 vol. 7, p. 82).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court of the United Kingdom (Regatul Unit) la 16 iulie 2013 — ClientEarth/Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs

(Cauza C-404/13)

(2013/C 274/25)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court of the United Kingdom

Părțile din procedura principală

Recurentă: ClientEarth

Intimat: Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs

Întrebările preliminare

1. În cazul în care, potrivit Directivei 2008/50/CE privind calitatea aerului înconjurător ⁽¹⁾ (denumită în continuare „directiva”), într-o anumită zonă sau aglomerare, valorile-limită ale dioxidului de azot nu au fost atinse până la termenul de 1 ianuarie 2010 prevăzut în anexa XI la directivă, un stat membru este obligat, în temeiul directivei și/sau al articolului 4 TUE, să solicite prorogarea termenului în conformitate cu articolul 22 din directivă?
2. În cazul unui răspuns afirmativ, în ce împrejurări (dacă este cazul) un stat membru poate fi scutit de această obligație?

3. În ce măsură (dacă este cazul) obligațiile care revin unui stat membru care încalcă articolul 13 sunt afectate de articolul 23 [în special alineatul (2)]?
4. În cazul nerespectării articolelor 13 sau 22, ce măsuri (dacă este cazul) trebuie să ia o instanță națională în raport cu dreptul Uniunii pentru a îndeplini cerințele articolului 30 din directivă și/sau ale articolelor 4 TUE sau 19 TUE?

(¹) Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa (JO L 152, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Karlsruhe (Germania) la 18 iulie 2013 — Barbara Huber/Manfred Huber

(Cauza C-408/13)

(2013/C 274/26)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Karlsruhe

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Barbara Huber

Pârât: Manfred Huber

Întrebările preliminare

Adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene următoarea întrebare preliminară: articolul 28 alineatul (1) prima teză din Legea germană privind recuperarea creanțelor de întreținere în relația cu țările străine (denumită în continuare „Legea privind obligațiile de întreținere din străinătate — AUG”), care prevede că, în cazul în care o parte nu are reședința obișnuită pe teritoriul național, decizia cu privire la cereri formulate în materie de obligații de întreținere este luată în cazurile prevăzute la articolul 3 literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere (¹), exclusiv de către Amtsgericht competent pentru sediul Oberlandesgericht în circumscripția căruia își are reședința obișnuită pârâtul sau persoana îndreptățită, este compatibil cu articolul 3 menționat?

(¹) JO L 7, p. 1.

Ațiune introdusă la 18 iulie 2013 — Consiliul/Comisia

(Cauza C-409/13)

(2013/C 274/27)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: G. Maganza, A. de Gregorio Merino și I. Gurov, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

— Anularea Deciziei Comisiei din 8 mai 2013 prin care aceasta a stabilit revocarea propunerii de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a dispozițiilor generale privind acordarea de asistență macro-financiară țărilor terțe;

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Consiliul invocă trei motive în susținerea acțiunii sale care vizează anularea deciziei Comisiei de revocare a unei propuneri de regulament într-un stadiu tardiv al primei lecturi al procedurii legislative ordinare.

În primul rând, Consiliul susține că revocarea propunerii de regulament constituie o încălcare gravă a principiului conferirii de competențe prevăzut la articolul 13 alineatul (2) TUE, precum și a principiului echilibrului instituțional. Potrivit Consiliului, nicio prevedere din tratate nu conferă expres Comisiei o prerogativă generală pentru a revoca o propunere pe care a supus-o legiuitorului Uniunii. Cu toate acestea, deși Consiliul nu contestă existența unei astfel de competențe de revocare în temeiul articolului 293 alineatul (2) TFUE, Comisia nu poate să o exercite în mod discreționar sau abuziv. Consiliul consideră că revocarea unei astfel de propuneri într-un stadiu foarte avansat al procesului legislativ ar echivala cu acordarea unei forme de drept de veto Comisiei față de co-legiuitorii Uniunii. Prin urmare, Comisia ar fi plasată la același nivel cu aceștia din urmă, ceea ce ar conduce la o deturnare a procedurii legislative ordinare prevăzute la articolul 294 TFUE, ar depăși competența de inițiativă legislativă a Comisiei prevăzută la articolul 293 alineatul (2) TFUE și ar lipsi de efect util dreptul de modificare al Consiliului prevăzut la articolul 293 alineatul (1) TFUE. Potrivit Consiliului, o astfel de modalitate de exercitare a competenței de revocare ar

conduce în plus la o contradicție cu articolul 10 alineatele (1) și (2) TFUE întrucât Comisia nu ar mai fi o instituție cu funcție executivă, ci ar participa la procesul legislativ la același nivel cu instituțiile care au legitimitate democratică.

În al doilea rând, revocarea propunerii de regulament ar constitui de asemenea o încălcare a principiului cooperării loiale la care se referă articolul 13 alineatul (2) TUE. Pe de o parte, Consiliul susține că revocarea propunerii de regulament a fost efectuată în mod foarte tardiv. După numeroase întâlniri tripartite care au avut loc în cursul etapei primei lecturi („triloguri”) Comisia a revocat totuși propunerea sa de regulament în ziua în care Parlamentul European și Consiliul trebuiau să parafeze compromisul la care ajunseseră. Pe de o parte, Consiliul reproșează Comisiei că nu a epuizat toate posibilitățile procedurale existente în cadrul regulamentului interior al Consiliului înainte de a efectua revocarea.

În sfârșit, Consiliul susține că actul de revocare atacat nu a respectat cerința motivării actelor menționată la articolul 296 al doilea paragraf TFUE. Consiliul reproșează Comisiei că nu a prezentat împreună cu decizia sa de revocare nicio explicație și că nu a publicat această decizie.

Recurs introdus la 22 iulie 2013 de Fabrykę Łożysk Toczyńskich-Kraśnik S.A. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 14 mai 2013 în cauza T-19/12 F, Fabryka Łożysk Toczyńskich-Kraśnik/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Impexmetal

(Cauza C-415/13)

(2013/C 274/28)

Limba de procedură: polona

Părțile

Recurentă: Fabryka Łożysk Toczyńskich-Kraśnik S.A. (reprezentant: P. Borowski, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Impexmetal S.A.

Concluziile recurente

— Anularea Hotărârii Tribunalului și admiterea acțiunii formulate la 9 ianuarie 2012 și, în mod corelativ, anularea

a Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 27 octombrie 2011,

- cu titlu subsidiar, anularea Hotărârii Tribunalului și trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal,
- obligarea celeilalte părți din recurs la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de recurentă în procedura căii de atac și în procedura de opoziție care s-au aflat pe rolul OAPI, precum și a celor cheltuielilor de judecată efectuate la Tribunal.

Motivele și principalele argumente

Recurenta critică faptul că Tribunalul a încălcat articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 (!) prin aplicarea acestei dispoziții, deși nu era aplicabilă situației de fapt.

S-a ajuns la aplicarea nelegală a acestei dispoziții pentru că Tribunalul a constatat în mod eronat că marca recurente era similară cu marca intervenientei și implicit că pentru public exista un risc de confuzie. Tribunalul nu a avut în vedere că:

- între produsele din categoria „mașini și mașini-unelte”, care sunt acoperite de marca recurente, și produsele „lagăre”, care sunt acoperite de marca părții care a formulat opoziția, există diferențe importante și în mod cert nu sunt produse complementare;
- marca recurente și marca intervenientei există diferențe importante din punct de vedere vizual;
- marca recurente conține un substantiv „Kraśnik”, care are o influență esențială asupra diferențelor vizuale, fonetice și conceptuale dintre mărcile în conflict;
- între marca recurente și marca intervenientei există diferențe esențiale din punct de vedere fonetic;
- marca recurente este parte din denumirea firmei și aceasta a fost utilizată cu mult înainte de înregistrare;
- această marcă este un semn care are o anumită istorie care o distinge pe recurentă;
- mărcile menționate au coexistat timp îndelungat fără să existe vreun conflict între ele;

— similitudinea dintre mărcile în conflict nu susține afirmația că ar putea da naștere unui risc de confuzie.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (versiunea codificată) (JO L 78, p. 1).

**Acțiune introdusă la 24 iulie 2013 — Comisia Europeană/
Consiliul Uniunii Europene**

(Cauza C-425/13)

(2013/C 274/29)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: G. Valero Jordana și F. Castillo de la Torre, agenți)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Reclamanta solicită Curții:

— anularea articolului 2 a doua teză și a secțiunii A din addendum-ul/anexa la decizia Consiliului de autorizare a inițierii negocierilor privind conectarea sistemului UE de

comercializare a drepturilor de emisie cu un sistem de comercializare a drepturilor de emisie în Australia, sau, în subsidiar

— anularea deciziei Consiliului și menținerea efectelor deciziei atacate în cazul în care aceasta este anulată în tot și

— obligarea Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 13 alineatul (2) TUE, a articolului 218 alineatele (2)-(4) TFUE, a articolului 295 TFUE și a principiului echilibrului instituțional. Comisia arată că, în speță, Consiliul a încălcat articolul 218 TFUE impunând în mod unilateral Comisiei o procedură detaliată care creează *ex novo* competențe pentru Consiliu și obligații pentru Comisie care nu se întemeiază pe dispoziția menționată. Consiliul a încălcat, de asemenea, articolul 13 alineatul (2) TUE coroborat cu articolul 218 alineatul (4) TFUE și principiul echilibrului instituțional, deoarece și-a extins competențele conferite de tratate în detrimentul Comisiei și al Parlamentului European.

Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 13 alineatul (2) TUE, a articolului 218 TFUE și a principiului echilibrului instituțional, deoarece decizia atacată prevede că pozițiile detaliate de negociere ale Uniunii sunt stabilite de comitetul special sau de Consiliu. Articolul 218 alineatul (4) TFUE conferă doar un rol consultativ comitetului special.

TRIBUNALUL

Acțiune introdusă la 10 iulie 2013 — Harper Hygienics/OAPI — Clinique Laboratories (CLEANIC intime)

(Cauza T-363/13)

(2013/C 274/30)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: polona***Părțile**

Reclamantă: Harper Hygienics S.A. (Varșovia, Polonia) (reprezentant: R. Rumpel, consilier juridic)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Clinique Laboratories LLC (New York, Statele Unite)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei Camerei a cincea de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 29 aprilie 2013 (cauza R 606/2012-5) în măsura în care refuză înregistrarea mărcii comunitare „Cleanic intime” pentru toate produsele din clasele 3 și 16 și pentru anumite produse din clasa 5;

— modificarea deciziei atacate, în sensul înregistrării mărcii pentru toate produsele și serviciile pentru care se solicită;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca figurativă care cuprinde elementele verbale „CLEANIC intime” pentru produse din clasele 3, 5 și 16 — cererea de înregistrare nr. 009217531

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Clinique Laboratories LLC

Marca sau semnul invocat: mărcile comunitare nr. 54 429 pentru produse din clasele 3, 14, 25 și 42 și nr. 2 294 429 pentru produse din clasele 35 și 42

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾ în ceea ce privește aprecierea potrivit căreia mărcile sunt similare și există un risc de confuzie pentru consumatori, precum și încălcarea articolului 8 alineatul (5) din acest regulament.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, 24.3.2009, p. 1).

Acțiune introdusă la 17 iulie 2013 — Gemeente Eindhoven/Comisia

(Cauza T-370/13)

(2013/C 274/31)

*Limba de procedură: olandeza***Părțile**

Reclamantă: Gemeente Eindhoven (Eindhoven, Țările de Jos) (reprezentați: G. van der Wal, M. van Heezik și L. Parret, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea deciziei atacate în măsura în care privește tranzația dintre reclamantă și PSV, și

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta a introdus o acțiune în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE împotriva Deciziei Comisiei din 6 martie 2013 [SA.33584 (2013/C) (ex 2011/NN) — Ajutor acordat unor cluburi de fotbal profesionist din Țările de Jos în perioada 2008-2011] (JO C 116, p. 19).

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea principiului buneii administrării, inclusiv a principiului diligenței

Reclamanta susține că, la 26 și la 28 iulie 2011, au fost furnizate Comisiei informații în legătură cu care Comisia nu a adresat, ulterior, întrebări autorităților olandeze. La 6 martie 2013, Comisia a hotărât să inițieze procedura oficială de investigare. Dat fiind că se scursese o perioadă îndelungată (19 luni) și în lipsa oricărui dialog (pe fond), Comisia, ca urmare a propriilor acte și omisiuni, nu avea o reprezentare completă a faptelor relevante în momentul deschiderii procedurii oficiale.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor protecției încrederii legitime și securității juridice

Prin intermediul acestui motiv, reclamanta susține că nu a putut prezuma că tranzacția urma să fie apreciată în cadrul Comunicării privind elementele de ajutor de stat în vânzările de terenuri și clădiri de către autoritățile publice⁽¹⁾, astfel cum s-a întâmplat anterior atunci când Comisia a apreciat tranzacții analoge.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere

Prin deschiderea procedurii oficiale de investigare în lipsa unei îndoielei întemeiate în sensul articolului 4 alineatul (4) din Regulamentul nr. 659/1999⁽²⁾ și al jurisprudenței, Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere. Luând deja poziție, în pofida existenței unor întrebări complementare, în privința existenței unui ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, Comisia nu ține seama, pe de altă parte, nici de caracterul provizoriu al unei decizii în sensul articolului 6 din Regulamentul nr. 659/1999.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe caracterul insuficient și/sau inadecvat al motivării

În prelungirea motivului precedent, referitor la existența unei erori vădite de apreciere, reclamanta susține în sfârșit că decizia atacată nu îndeplinește obligația de motivare prevăzută la articolul 296 TFUE, obligație ce revine Comisiei.

⁽¹⁾ Comunicarea Comisiei privind elementele de ajutor de stat în vânzările de terenuri și clădiri de către autoritățile publice (JO C 209, p. 3, Ediție specială, 08/vol. 3, p. 56).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Acțiune introdusă la 17 iulie 2013 — Moonlight/OAPI — Lampenwelt (Moon)

(Cauza T-374/13)

(2013/C 274/32)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Moonlight GmbH (Wehr, Germania) (reprezentanți: H. Börjes-Pestalozza și M. Nielen, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Lampenwelt GmbH & Co. KG (Schlitz, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 13 mai 2013 pronunțate în cauza R 676/2012-4 și obligarea OAPI să respingă cererea de declarare a nulității mărcii comunitare nr. 6 084 081,

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca verbală „Moon” pentru produse din clasa 11 — marca comunitară înregistrată sub nr. 6 084 081.

Titularul mărcii comunitare: reclamanta.

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: Lampenwelt GmbH & Co. KG.

Motivarea cererii de declarare a nulității: motivele de nulitate absolută prevăzute la articolul 52 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Decizia diviziei de anulare: admite cererea de declarare a nulității.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 24 iulie 2013 — Perfetti Van Melle/OAPI (DAISY)

(Cauza T-381/13)

(2013/C 274/33)

Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana

Părțile

Reclamantă: Perfetti Van Melle SpA (Linate, Italia) (reprezentant: P. Testa, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei Camerei întâi de recurs din 10 aprilie 2013 în cauza R 427/2012-1 în măsura în care prin aceasta este respinsă cererea de înregistrare a mărcii „DAISY” pentru produsele următoare: produse de cofetărie, de patiserie, bomboane, bomboane moi, caramele, caramel, gumă de mestecat, gelatină (pentru cofetărie), lemn dulce, acadele, toffee, prăjituri, zahăr, ciocolată, cacao;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca comunitară verbală „DAISY” pentru produse din clasa 30 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 10 267 037.

Decizia examinatorului: respinge cererea.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate:

— încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 întrucât cuvântul „DAISY” nu are caracter descriptiv;

— încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 întrucât cuvântul „DAISY” nu descrie o caracteristică esențială a produsului;

— încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 întrucât termenul „DAISY” prezintă caracter distinctiv pentru produse de cofetărie.

Acțiune introdusă la 24 iulie 2013 — Perfetti Van Melle/OAPI (MARGARITAS)

(Cauza T-382/13)

(2013/C 274/34)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Perfetti Van Melle SpA (Linate, Italia) (reprezentant: P. Testa, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei Camerei întâi de recurs din 10 aprilie 2013 în cauza R 430/2012-1, în măsura în care respinge cererea de înregistrare a mărcii „MARGARITAS” pentru următoarele produse: produse de cofetărie, produse de patiserie, bomboane, caramele, jeleuri, caramel, gumă de mestecat, gelatine (cofetăria), lemn dulce, acadele, caramele toffee, pastile, zahăr, ciocolată, cacao;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca comunitară verbală „MARGARITAS” pentru produse din clasa 30 — Cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 10 261 105.

Decizia examinatorului: respinge cererea.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate:

— încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009, deoarece termenul „MARGARITA” nu are caracter descriptiv;

— încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009, deoarece termenul „DAISY” nu descrie o caracteristică esențială a produsului;

— încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009, deoarece termenul „MARGARITAS” are caracter distinctiv în ceea ce privește produsele de cafe-tărie.

Acțiune introdusă la 26 iulie 2013 — Federación Nacional de Cafeteros de Colombia/OAPI — Hautrive (COLOMBIANO HOUSE)

(Cauza T-387/13)

(2013/C 274/35)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Federación Nacional de Cafeteros de Colombia (Bogotá, Columbia) (reprezentați: A. Pomares Caballero și M. Pomares Caballero, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Nadine Helene Jeanne Hautrive (Chatou, Franța)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— modificarea deciziei Camerei a cincea de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 17 mai 2013 adoptate în cauza R 757/2012-5 și constatarea faptului că sunt îndeplinite în speță condițiile de aplicare a motivului relativ de refuz prevăzut la articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009;

— în subsidiar, anularea deciziei atacate;

— în orice caz, obligarea OAPI la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Nadine Helene Jeanne Hautrive.

Marca comunitară vizată: marca figurativă care conține elementele verbale „COLOMBIANO HOUSE” pentru produse și servicii din

clasele 16, 25 și 43 — cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 9 225 798.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat: indicația geografică protejată care conține elementele verbale „Café de Colombia”.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate:

— încălcarea articolului 14 din Regulamentul nr. 510/2006;

— încălcarea articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009 coroborat cu articolul 13 din Regulamentul nr. 510/2006;

— încălcarea cerințelor procedurale ca urmare a lipsei motivării.

Acțiune introdusă la 1 august 2013 — SolarWorld și Solsonica/Comisia

(Cauza T-393/13)

(2013/C 274/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: SolarWorld AG (Bonn, Germania) și Solsonica SpA (Cittaducale, Italia) (reprezentați: L. Ruessmann, lawyer și J. Beck, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

— declararea acțiunii ca fiind admisibilă și întemeiată;

— anularea articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 513/2013 al Comisiei ⁽¹⁾ în măsura în care prelungește până la 6 august 2013 aplicarea taxei antidumping provizorii integrale la importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin, la celule și plachete originare sau expediate din China;

- obligarea autorităților vamale ale statelor membre la aplicarea nivelurilor taxei antidumping prevăzute la articolul 1 alineatul (2) punctul (ii) din Regulamentul (UE) nr. 513/2013 al Comisiei, începând din 6 iunie 2013;
- obligarea Comisiei la plata de daune interese către reclamante, în măsura în care nivelurile taxei antidumping prevăzute la articolul 1 alineatul (2) punctul (ii) Regulamentul (UE) nr. 513/2013 al Comisiei nu au fost aplicate începând din 6 iunie 2013; și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă patru motive.

1. Prin intermediul primului motiv, reclamantele susțin că adoptarea articolului 1 alineatul (2) punctul (i) din Regulamentul (UE) nr. 513/2013 al Comisiei încalcă articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului ⁽¹⁾.
2. Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamantele afirmă că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere a situației de fapt, întrucât a prevăzut o punere în aplicare progresivă a măsurilor antidumping provizorii în temeiul articolului 1 alineatul (2) punctul (i) din Regulamentul (UE) nr. 513/2013 al Comisiei.
3. Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamantele arată că Comisia a încălcat vădit și grav obligațiile sale de diligență și de bună administrare prin adoptarea articolului 1 alineatul (2) punctul (i) din Regulamentul (UE) nr. 513/2013 al Comisiei.
4. Prin intermediul celui de al patrulea motiv, reclamantele susțin că Comisia a acționat în mod ilegal prin faptul că a adoptat articolul 1 alineatul (2) punctul (i) din Regulamentul (UE) nr. 513/2013 și că, prin aceasta, a cauzat un prejudiciu reclamantelor, a cărui reparare revine Uniunii în temeiul articolului 340 alineatul (2) TFUE.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 513/2013 al Comisiei din 4 iunie 2013 de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule și plachete) originare sau expediate din Republica Populară Chineză și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 182/2013 prin care se supun înregistrării importurile de acest tip originare sau expediate din Republica Populară Chineză (JO L 152, p. 5, rectificare în JO L 190, p. 102).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene, (JO L 343, p. 51, rectificare în JO L 7, p. 22).

Acțiune introdusă la 2 august 2013 — Photo USA Electronic Graphic/Consiliul

(Cauza T-394/13)

(2013/C 274/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Photo USA Electronic Graphic, Inc. (Beijing, China)
(reprezentant: K. Adamantopoulos, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 412/2013 al Consiliului din 13 mai 2013 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile de articole de masă și articole de bucătărie din ceramică originare din Republica Populară Chineză (JO L 131, p. 1) în măsura în care impune reclamantei o taxă antidumping și

- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

Primul motiv, întemeiat pe faptul că Comisia și Consiliul (denumite în continuare „instituțiile”) au săvârșit o eroare vădită de apreciere prin includerea cănilor simple din poliester învelite în ceramică printre produsele care au făcut obiectul anchetei.

Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că instituțiile, prin luarea în considerare a cănilor învelite în ceramică împreună cu alte tipuri de articole de masă și articole de bucătărie din ceramică, nu au realizat o comparație echitabilă, încălcând articolul 2 alineatul (10) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51) (denumit în continuare „Regulamentul de bază”).

Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că instituțiile au încălcat articolul 3 alineatul (7) din Regulamentul de bază, întrucât nu au analizat în mod adecvat efectele practicilor anticoncurențiale anchetate de *Bundeskartellamt* (autoritate germană din domeniul concurenței) asupra situației industriei Uniunii. În această privință, reclamanta susține că instituțiile au săvârșit o eroare vădită de apreciere prin faptul că au concluzionat că practicile anticoncurențiale nu au avut un efect asupra indicatorilor microeconomici și macroeconomici.

Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că instituțiile au încălcat articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul de bază întrucât nu au realizat o examinare obiectivă a situației industriei Uniunii. În această privință, reclamanta susține că instituțiile au săvârșit o eroare vădită de apreciere prin faptul că au concluzionat că practicile anticoncurențiale nu au avut un efect asupra indicatorilor microeconomici și macroeconomici.

Acțiune introdusă la 31 iulie 2013 — Miettinen/Consiliul

(Cauza T-395/13)

(2013/C 274/38)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Samuli Miettinen (Espoo, Finlanda) (reprezentanți: O. Brouwer și E. Raedts, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea deciziei Consiliului din 21 mai 2013 prin care i s-a refuzat accesul total la documentul nr. 12979/12 potrivit Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p 76), astfel cum a fost comunicată reclamantului la 21 mai 2013 printr-o scrisoare cu referința „06/c/02/1 3” (denumită în continuare „decizia atacată”), precum și a refuzului reiterat la 23 iulie 2013;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată potrivit articolului 87 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, inclusiv a celor efectuate de eventuali intervenienți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (2) a doua liniuță și a articolului 4 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, întrucât decizia atacată se întemeiază pe o greșită interpretare și aplicare a prevederilor menționate, care se referă la protecția procedurilor judiciare și a consultanței juridice și la protecția procesului decizional în curs:

— în primul rând, Consiliul nu a dovedit că divulgarea documentului 12979/12 afectează capacitatea serviciului său juridic de a-l apăra în proceduri judiciare ulterioare și că subminează procesul legislativ;

— în al doilea rând, Consiliul nu a dovedit că documentul 12979/12 este deosebit de sensibil și/sau are o aplicabilitate extinsă, justificând astfel înlăturarea prezumției în favoarea divulgării avizelor juridice în contextul legislativ;

— în al treilea rând, teza prejudiciului invocată de Consiliu este pur ipotetică. Aceasta nu este fondată nici în fapt, nici în drept, având în vedere că conținutul opiniei cuprinse în documentul 12979/12 era deja în domeniul public atunci când a fost adoptată decizia atacată; și

— în al patrulea rând, Consiliul nu a aplicat criteriul interesului public superior atunci când a invocat articolul 4 alineatul (3) primul paragraf, luând în considerare doar riscurile eventuale asupra procesului său decizional asociate cu divulgarea, iar nu și efectele pozitive ale acesteia, între altele, pentru legitimitatea procesului decizional, și nu a aplicat criteriul atunci când a invocat articolul 4 alineatul (2) a doua liniuță.

Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare adecvată prevăzută la articolul 296 TFUE, întrucât Consiliul nu și-a îndeplinit obligația de a motiva decizia atacată în mod suficient și adecvat.

Acțiune introdusă la 30 iulie 2013 — Dosen/OAPI — Gramm (Nano-Pad)

(Cauza T-396/13)

(2013/C 274/39)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamant: Franko Dosen (Berlin, Germania) (reprezentant: H. Losert, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Thomas Gramm (Bremen, Germania)

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei diviziei de anulare a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 21 septembrie 2011 (ref.: 4204 C) astfel cum a fost modificată prin Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 13 mai 2013 în cauza R 1981/2011-4.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: Marca verbală Nano-Pad pentru produse din clasa 17 — marca comunitară nr. 8 228 421

Titularul mărcii comunitare: Franko Dosen

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: Thomas Gramm

Motivarea cererii de declarare a nulității: motivele absolute de anulare de la articolul 52 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul nr. 207/2009

Decizia diviziei de anulare: admite în parte cererea de declarare a nulității

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

A acțiune introdusă la 2 august 2013 — TVR Automotive/OAPI — TVR Italia (TVR)

(Cauza T-398/13)

(2013/C 274/40)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: TVR Automotive Ltd (Whiteley, Regatul Unit) (reprezentați: A. von Mühlendahl și H. Hartwig, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: TVR Italia Srl (Milano, Italia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 14 mai 2013, pronunțată în cauza R 823/2011-2;
- respingerea căii de atac introduse la 14 aprilie 2013 de TVR Italia Srl împotriva Deciziei B 313 248 a diviziei de opoziție a OAPI din 14 februarie 2011;
- obligarea oficiului pârât și a TVR Italia Srl, în cazul în care aceasta din urmă intervine în procedură, la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: TVR Italia Srl.

Marca comunitară vizată: marca figurativă care cuprinde elementele verbale „TVR ITALIA”, pentru produse și servicii din clasele 12, 25 și 37 — cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 5 699 954.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat: mărcile verbale națională și comunitară „TVR” pentru produse și servicii din clasele 9, 11, 12, 25 și 41.

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția.

Decizia camerei de recurs: anulează decizia diviziei de opoziție și respinge opoziția.

Motivele invocate:

- încălcarea articolului 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea principiului *res iudicata*, respectiv a principiului *ne bis in idem*, precum și articolului 42 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 coroborat cu articolul 15 din Regulamentul nr. 207/2009

A acțiune introdusă la 8 august 2013 — NIIT Insurance Technologies/OAPI (SUBSCRIBE)

(Cauza T-404/13)

(2013/C 274/41)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: NIIT Insurance Technologies Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: M. Wirtz, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Pârâte: Comisia Europeană și Uniunea Europeană, reprezentată în această cauză de Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a cincea de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 4 iunie 2013 în cauza R 1308/2012-5 privind cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 10 355 527, marca verbală: SUBSCRIBE și a Deciziei anterioare a Departamentului pentru mărci al OAPI din 22 mai 2012, în măsura în care prin aceasta s-a refuzat acordarea protecției mărcii;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „SUBSCRIBE” pentru produse și servicii din clasele 9, 16 și 42 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 10 355 527

Decizia examinatorului: respinge cererea de înregistrare

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate:

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) și a articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 83 din Regulamentul nr. 207/2009 coroborat cu principiul egalității de tratament, precum și cu articolele 6 și 14 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950, astfel cum a fost modificată prin Protocolul nr. 11, care a intrat în vigoare la 1 noiembrie 1998;
- încălcarea articolului 56 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Acțiune introdusă la 5 august 2013 — T & L Sugars și Sidul Açúcares/Comisia

(Cauza T-411/13)

(2013/C 274/42)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: T & L Sugars (Londra, Regatul Unit) și Sidul Açúcares Unipessoal L^{da} (Santa Iria de Azóia, Portugalia) (reprezentanți: D. Waelbroeck, avocat, și D. Slater, Solicitor)

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea unei serii de regulamente ale Comisiei care penalizează rafinăriile de zahăr din trestie de zahăr sub aspectul concurenței, și anume i) Regulamentele nr. 505/2013 ⁽¹⁾ și 629/2013 ⁽²⁾ de stabilire a unor măsuri excepționale privind plasarea pe piața Uniunii în anul de comercializare 2012/2013 a zahărului și a izoglucozei peste cotă cu taxă pe excedent redusă; ii) Regulamentele nr. 574/2013 ⁽³⁾ și 677/2013 ⁽⁴⁾ de stabilire a coeficientului de atribuire pentru cantitățile disponibile de zahăr peste cotă pentru comercializare pe piața Uniunii cu taxă pe excedent redusă și iii) Regulamentul nr. 460/2013 ⁽⁵⁾ privind taxa vamală minimă pentru zahăr care trebuie stabilită pentru cea de a treia invitație parțială de participare la licitație și Regulamentul 542/2013 ⁽⁶⁾ privind taxa vamală minimă pentru zahăr care trebuie stabilită pentru cea de a patra invitație parțială de participare la licitație; și constatarea ca admisibilă și fondată a excepției de nelegalitate în temeiul articolului 277 TFUE împotriva Regulamentului nr. 36/2013 ⁽⁷⁾ de deschidere a unei invitații permanente de participare la licitație pentru importurile de zahăr încadrat la codurile NC 1701 14 10 și 1701 99 10 cu taxă vamală redusă;

- cu titlu subsidiar, declararea admisibilității și a temeiniciei excepției de nelegalitate, întemeiată pe articolul 277 TFUE, invocate împotriva Regulamentelor 505/2013 și 629/2013;

- declararea nelegalității, în temeiul articolului 277 TFUE, a articolului 186 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 ⁽⁸⁾ în măsura în care acestea nu transpun corect dispozițiile relevante din Regulamentul (CE) nr. 318/2006 ⁽⁹⁾;

- obligarea Uniunii Europene, reprezentată de Comisie, la repararea oricărui prejudiciu suferit de reclamante ca urmare a încălcării de către Comisie a obligațiilor sale legale și stabilirea cuantumului reparației pentru prejudiciul suferit de reclamante în perioada cuprinsă între 1 aprilie 2013 și 30 iunie 2013 la suma de 42 261 036 EUR, la care se adaugă orice pierderi curente suferite de reclamante ulterior acestei perioade sau orice altă sumă care reflectă prejudiciul suferit sau care urmează să fie suferit de reclamante, astfel cum va fi dovedit ulterior de acestea în cursul prezentei proceduri, în special pentru a lua în considerare în mod corespunzător orice prejudiciu viitor, toate sumele menționate mai sus urmând a fi majorate cu dobânzi de la data pronunțării hotărârii Tribunalului până la momentul plății efective;

- obligarea Comisiei la plata tuturor costurilor și cheltuielilor de judecată aferente acestei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă opt motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea principiului nediscriminării deoarece, pe de o parte, Regulamentele 505/2013 și 629/2013 prevăd o taxă pe excedent fixă, general aplicabilă, de 177 EUR și de 148 EUR/tonă — cu alte cuvinte mai puțin de jumătate din valoarea obișnuită de 500 EUR/tonă — aplicabilă unei cantități specifice (un total de 300 000 de tone) de zahăr, împărțită în mod egal doar între producătorii de zahăr din sfeclă solicitanți. Pe de altă parte, Regulamentul (UE) nr. 36/2013 prevede o taxă vamală necunoscută, imprevizibilă, aplicabilă doar adjudecatarilor (care pot fi rafinării de trestie, producători de zahăr din sfeclă sau orice altă terță parte) și într-un quantum total neprecizat.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea Regulamentului (CE) nr. 1234/2007/inexistența unui temei juridic corespunzător, întrucât, în ceea ce privește Regulamentele (UE) nr. 505/2013 și nr. 629/2013, Comisia nu are niciun fel de competență de a majora cotele, ci dimpotrivă, trebuie să impună taxe ridicate și disuasive pentru introducerea pe piața UE a zahărului peste cotă. În ceea ce privește licitațiile fiscale, în mod clar Comisia nu are împuternicirea sau competența de a adopta acest tip de măsură, care nu a fost niciodată avută în vedere în legislația de bază.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului securității juridice, întrucât Comisia a creat un sistem în care taxele vamale nu sunt previzibile și stabilite prin aplicarea unor criterii consecutive și obiective, ci mai degrabă sunt determinate de voința subiectivă de a efectua plata (a unor operatori supuși în plus unor presiuni și stimulente foarte diferite în această privință) fără vreo legătură reală cu produsele efectiv importate.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității, întrucât Comisia ar fi putut adopta cu ușurință măsuri mai puțin restrictive pentru a face față deficitului de aprovizionare, măsuri care nu ar fi fost exclusiv în detrimentul rafinăriilor importatoare.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului încrederii legitime, întrucât Comisia a determinat așteptări legitime din partea reclamantelor cu privire la utilizarea instrumentelor disponibile potrivit Regulamentului nr. 1234/2007 pentru a restabili disponibilitatea aprovizionării cu zahăr brut din trestie destinat rafinării. De asemenea, Comisia a determinat așteptări legitime din partea reclamantelor cu privire la menținerea echilibrului între rafinăriile importatoare și producătorii naționali de zahăr.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor diligenței și buneii administrări, întrucât în administrarea pieței zahărului, Comisia a săvârșit în mod repetat erori și contra-

dicții fundamentale care demonstrează în cel mai bun caz o lipsă de înțelegere a mecanismelor de bază ale pieței. De exemplu, bilanțul său — care constituie unul dintre principalele instrumente privind conținutul și calendarul intervenției pe piață — prezenta erori grave și era întemeiat pe o metodologie viciată. În plus, acțiunile întreprinse de Comisie erau în mod vădit neadecvate în contextul deficitului de aprovizionare.

7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 39 TFUE, întrucât Comisia nu a îndeplinit două dintre obiectivele stabilite la această prevedere a tratatului.
8. Al optulea motiv, întemeiat pe o încălcare a Regulamentului (UE) nr. 1006/2011⁽¹⁰⁾, întrucât taxele aplicate zahărului alb sunt în realitate doar cu o fracțiune mai mari decât cele aplicate zahărului brut, diferența fiind de doar 20 EUR/tonă. Aceasta contrastează în mod drastic cu diferența de 80 de euro dintre taxa standard de import pentru zahăr rafinat (419 euro) și cea pentru zahăr brut destinat rafinării (339 de euro), care sunt stabilite în Regulamentul (UE) nr. 1006/2001.

În plus, în susținerea acțiunii în despăgubire, reclamantele pretind că Comisia a depășit în mod grav și vădit marja de apreciere conferită prin Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, ca urmare a pasivității sale și a acțiunilor sale neadecvate. Mai mult, neadoptarea de către Comisie a unor măsuri adecvate constituie o încălcare vădită a unei norme juridice „având ca obiect acordarea de drepturi particulare”. Comisia a încălcat în special principiile generale ale UE ale securității juridice, nediscriminării, proporționalității, încrederii legitime și obligația de diligență și bună administrare.

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 505/2013 al Comisiei din 31 mai 2013 de stabilire a unor măsuri excepționale suplimentare privind plasarea pe piața Uniunii în anul de comercializare 2012/2013 a zahărului și a izoglucozei peste cotă cu taxă pe excedent redusă (JO L 147, p. 3).
- (2) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 629/2013 al Comisiei din 28 iunie 2013 de stabilire a unor măsuri excepționale suplimentare privind plasarea pe piața Uniunii în anul de comercializare 2012/2013 a zahărului și a izoglucozei peste cotă cu taxă pe excedent redusă (JO L 179, p. 55).
- (3) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 574/2013 al Comisiei din 19 iunie 2013 de stabilire a coeficientului de atribuire pentru cantitățile disponibile de zahăr peste cotă pentru comercializare pe piața Uniunii cu taxă pe excedent redusă în anul de comercializare 2012/2013 (JO L 168, p. 29).
- (4) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 677/2013 al Comisiei din 16 iulie 2013 de stabilire a coeficientului de atribuire pentru cantitățile disponibile de zahăr peste cotă pentru comercializare pe piața Uniunii cu taxă pe excedent redusă în anul de comercializare 2012/2013 (JO L 194, p. 5).
- (5) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 460/2013 al Comisiei din 16 mai 2013 privind taxa vamală minimă pentru zahăr care trebuie stabilită pentru cea de a treia invitație parțială de participare la licitație prevăzută în cadrul procedurii de licitație deschise prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 36/2013 (JO L 133, p. 20).

- (⁶) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 542/2013 al Comisiei din 13 iunie 2013 privind taxa vamală minimă pentru zahăr care trebuie stabilită pentru cea de a patra invitație parțială de participare la licitație prevăzută în cadrul procedurii de licitație deschise prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 36/2013 (JO L 162, p. 7).
- (⁷) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 36/2013 al Comisiei din 18 ianuarie 2013 de deschidere, pentru anul de comercializare 2012/2013, a unei invitații permanente de participare la licitație pentru importurile de zahăr încadrat la codurile NC 1701 14 10 și 1701 99 10 cu taxă vamală redusă (JO L 16, p. 7).
- (⁸) Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (JO L 299, p. 1).
- (⁹) Regulamentul (CE) nr. 318/2006 al Consiliului din 20 februarie 2006 privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului (JO L 58, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 70, p. 77).
- (¹⁰) Regulamentul (UE) nr. 1006/2011 al Comisiei din 27 septembrie 2011 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 282, p. 1).

Acțiune introdusă la 9 august 2013 — Chin Haur Indonezia/Consiliul

(Cauza T-412/13)

(2013/C 274/43)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Chin Haur Indonezia (Tangerang, Indonezia) (reprezentanți: T. Müller-Ibold și F.-C. Laprèvote, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în parte a articolului 1 alineatul (1) și a articolului 1 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 501/2013 (¹), în măsura în care prin acestea se extinde taxa antidumping asupra reclamantei și se respinge cererea de scutire formulată de aceasta;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată, precum și a altor cheltuieli efectuate de reclamantă în legătură cu prezenta cauză;
- dispunerea oricăror alte măsuri pe care Tribunalul le consideră adecvate.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Prin intermediul primului motiv se susține că Comisia și Consiliul nu au demonstrat eludarea în ceea ce privește importurile din Indonezia și au săvârșit astfel o eroare vădită de apreciere, întrucât:
 - concluzia că a avut loc o modificare a configurației schimburilor comerciale este vădit eronată;
 - Consiliul a apreciat în mod greșit că producătorii indonezieni și în mod special reclamanta transbordau biciclete din China către UE.
2. Prin intermediul celui de al doilea motiv se susține că în mod greșit s-a reținut de către Consiliu că reclamanta nu a fost cooperantă și că o asemenea lipsă de cooperare justifică refuzul cererii de scutire formulată de aceasta, întrucât:
 - reclamanta a cooperat în cea mai mare măsură posibilă;
 - concluzia privind lipsa de cooperare este nejustificată;
 - concluzia Consiliului privind lipsa de cooperare constituie o încălcare a obligației de motivare;
 - Consiliul nu a luat în considerare informații suplimentare furnizate de reclamantă.
3. Prin intermediul celui de al treilea motiv se susține că dreptul reclamantei la un proces echitabil a fost încălcat în cadrul anchetei, întrucât:
 - Comisia nu și-a respectat obligația de examinare imparțială a probelor prezentate în fața sa;
 - ancheta Comisiei conține neregularități procedurale.
4. Prin intermediul celui de al patrulea motiv se susține că refuzul de a acorda reclamantei o scutire constituie o încălcare a principiului egalității de tratament, întrucât:
 - Comisia a discriminat reclamanta prin faptul că a acordat o scutire unor exportatori aflați într-o situație similară și a respins cererea de scutire formulată de reclamantă;
 - în mod greșit i s-a aplicat reclamantei același tratament ca cel aplicat producătorilor celor mai necooperanți.
5. Prin intermediul celui de al cincilea motiv se susține că concluziile regulamentului de punere în aplicare în ceea ce privește prejudiciul și dumpingul nu sunt conforme cu regulamentul antidumping de bază, întrucât:
 - concluzia privind neutralizarea efectelor corective ale taxei antidumping este eronată;

— Comisia a stabilit existența dumpingului în temeiul unor date care nu erau fiabile și adecvate și a refuzat în mod greșit să ia în considerare datele cu privire la prețuri furnizate de reclamantă.

(¹) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 501/2013 al Consiliului din 29 mai 2013 de extindere a taxei antidumping definitive impuse prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 990/2011 asupra importurilor de biciclete originare din Republica Populară Chineză la importurile de biciclete expediate din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia, indiferent dacă acestea sunt sau nu declarate ca fiind originare din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia (JO L 153, p. 1).

A acțiune introdusă la 9 august 2013 — City Cycle Industries/Consiliul

(Cauza T-413/13)

(2013/C 274/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: City Cycle Industries (Colombo, Sri Lanka) (reprezentanți: T. Müller-Ibold și F.-C. Laprévotte, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în parte a articolului 1 alineatul (1) și a articolului 1 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 501/2013 (¹), în măsura în care prin acestea se extinde taxa antidumping asupra reclamantei și se respinge cererea de scutire formulată de aceasta;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată, precum și a altor cheltuieli efectuate de reclamantă în legătură cu prezenta cauză;
- dispunerea oricăror alte măsuri pe care Tribunalul le consideră adecvate.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Prin intermediul primului motiv se susține că Comisia și Consiliul nu au demonstrat eludarea în ceea ce privește importurile din Sri Lanka și au săvârșit astfel o eroare vădită de apreciere, întrucât:
 - concluzia că a avut loc o modificare a configurației schimburilor comerciale este vădit eronată;

— Consiliul a apreciat în mod greșit că producătorii din Sri Lanka și în mod special reclamanta transbordau biciclete din China către UE.

2. Prin intermediul celui de al doilea motiv se susține că în mod greșit s-a reținut de către Consiliu că reclamanta nu a fost cooperantă și că o asemenea lipsă de cooperare justifică refuzul cererii de scutire formulate de aceasta, întrucât:
 - reclamanta a cooperat în cea mai mare măsură posibilă;
 - concluzia privind lipsa de cooperare este nejustificată;
 - concluzia Consiliului privind lipsa de cooperare constituie o încălcare a obligației de motivare;
 - Consiliul nu a luat în considerare informații suplimentare furnizate de reclamantă.

3. Prin intermediul celui de al treilea motiv se susține că dreptul reclamantei la un proces echitabil a fost încălcat în cadrul anchetei, întrucât:
 - regulamentul de punere în aplicare încalcă principiul diligenței și principiul bunei administrări;
 - dosarul incomplet comunicat reclamantei constituie o încălcare a dreptului său la apărare.

4. Prin intermediul celui de al patrulea motiv se susține că refuzul de a acorda reclamantei o scutire constituie o încălcare a principiului egalității de tratament, întrucât:
 - Comisia a discriminat reclamanta prin faptul că a acordat o scutire unor exportatori aflați într-o situație similară și a respins cererea de scutire formulată de reclamantă;
 - în mod greșit i s-a aplicat reclamantei același tratament ca cel aplicat producătorilor celor mai necooperanți.

5. Prin intermediul celui de al cincilea motiv se susține că concluziile regulamentului de punere în aplicare în ceea ce privește prejudiciul și dumpingul nu sunt conforme cu regulamentul antidumping de bază, întrucât:
 - concluzia privind neutralizarea efectelor corective ale taxei antidumping este eronată;
 - concluzia privind dumpingul din regulamentul de aplicare este de asemenea eronată.

(¹) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 501/2013 al Consiliului din 29 mai 2013 de extindere a taxei antidumping definitive impuse prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 990/2011 asupra importurilor de biciclete originare din Republica Populară Chineză la importurile de biciclete expediate din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia, indiferent dacă acestea sunt sau nu declarate ca fiind originare din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia (JO L 153, p. 1).

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Ațiune introdusă la 6 iunie 2013 — ZZ/Comisia

(Cauza F-56/13)

(2013/C 274/45)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: ZZ (reprezentant: L. Vogel, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei privind transferul drepturilor de pensie ale reclamantei în sistemul de pensii al Uniunii, decizie care aplică noile DGA referitoare la articolele 11 și 12 din anexa VIII la Statutul funcționarilor

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei adoptate de AIPN la 27 februarie 2013 prin care au fost respinse reclamațiile introduse de reclamantă la 7 ianuarie 2013 împotriva deciziilor PMO.4 din 10 octombrie 2012;
- anularea și a deciziilor respective adoptate de PMO.4 la 10 octombrie 2012 împotriva cărora erau formulate reclamațiile reclamantei;
- constatarea nelegalității dispozițiilor generale de aplicare a articolelor 11 și 12 din anexa VIII la statut, astfel cum acestea au fost adoptate la 3 martie 2011, în special articolul 9 din acestea și declararea inaplicabilității lor în speță;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Ațiune introdusă la 26 aprilie 2013 — ZZ/Comisia

(Cauza F-60/13)

(2013/C 274/46)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: F. Frabetti, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei implicite de respingere a cererii formulate de reclamant în temeiul articolului 90 alineatul (1) din statut privind rectificarea înregistrărilor absențelor din motiv de boală din aplicația SysPer2

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei implicite de respingere a cererii nr. D/299/12 introduse de reclamant la 13 aprilie 2012 în ceea ce privește rectificarea înregistrărilor absențelor din motiv de boală din SysPer2, luând în considerare numai zilele lucrătoare, și aceasta începând cu 13 aprilie 2009 până la data cererii sale;
- anularea deciziei explicite de respingere a cererii nr. D/299/12 introduse de reclamant la 13 aprilie 2012 în ceea ce privește deducerea a cinci de zile din perioada de concediu la care reclamantul avea dreptul pentru anul 2012;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Ațiune introdusă la 25 iunie 2013 — ZZ și alții/BEI

(Cauza F-61/13)

(2013/C 274/47)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ și alții (reprezentant: L. Levi, avocat)

Pârâtă: Banca Europeană de Investiții

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziilor individuale de a aplica reclamanților o primă în temeiul noului sistem de performanță și, pe de altă parte, anularea deciziilor de a acorda reclamanților prime cu încălcarea noului sistem de performanță, precum și cerere subsecventă de obligare a BEI la plata de daune interese

Concluziile reclamanților

- Anularea deciziilor individuale de a aplica reclamanților o primă, în măsura în care aceste decizii constituie aplicarea noului sistem de performanță;
- cu titlu subsidiar, anularea deciziilor de a acorda o primă celor doi reclamanți, în măsura în care aceste decizii încalcă noul sistem de performanță;
- obligarea pârâtei la plata de daune interese;
- solicitarea pârâtei să depună documente, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii, cu excepția cazului în care pârâta le depune în mod spontan;
- obligarea BEI la plata cheltuielilor de judecată.

- obligarea pârâtei la plata unei sume de 58 000 de euro cu titlu de reparație pentru prejudiciul moral;
- obligarea Curții de Justiție la plata cheltuielilor de judecată.

Ațiune introdusă la 4 iulie 2013 — ZZ/Europol**(Cauza F-66/13)**

(2013/C 274/49)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamantă:* ZZ (reprezentant: J.-J. Ghosez, avocat)*Pârât:* Oficiul European de Poliție (Europol)

Ațiune introdusă la 28 iunie 2013 — ZZ/Curtea de Justiție**(Cauza F-64/13)**

(2013/C 274/48)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* ZZ (reprezentant: F. Rollinger, avocat)*Pârâtă:* Curtea de Justiție a Uniunii Europene**Obiectul și descrierea litigiului**

Anularea raportului de notare a reclamantului pentru perioada 1 ianuarie 2008-31 decembrie 2008, precum și obligarea pârâtei la plata unei sume cu titlu de reparație pentru prejudiciul moral

Concluziile reclamantului

- Anularea raportului de notare a reclamantului pentru perioada 1 ianuarie 2008-31 decembrie 2008;
- anularea deciziei de respingere a reclamației din 21 martie 2013;

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de a nu reînnoi contractul pe durată determinată al reclamantei

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei pârâtului din 28 septembrie 2012 prin care acesta a informat reclamanta că nu va reînnoi contractul acesteia pe durată determinată care va expira la 31 decembrie 2012, precum și a deciziei confirmative din 9 aprilie 2013 prin care a fost respinsă reclamația acesteia;
- obligarea pârâtului la plata în favoarea reclamantei a diferenței dintre, pe de o parte, cuantumul remunerației pe care ar fi putut să o primească dacă ar fi continuat să își exercite atribuțiile în cadrul acestuia și, pe de altă parte, cuantumul remunerației, al onorariilor, al indemnizației de șomaj sau al oricărei alte indemnizații compensatorii primite efectiv de reclamantă începând cu data de 1 ianuarie 2013 în locul remunerației pe care o primea în calitate de agent temporar;

- obligarea Europol la plata cheltuielilor de judecată.
-

Acțiune introdusă la 8 iulie 2013 — ZZ/Europol**(Cauza F-67/13)**

(2013/C 274/50)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* ZZ (reprezentant: J.-J. Ghosez, avocat)*Pârât:* Oficiul European de Poliție (Europol)**Obiectul și descrierea litigiului**

Anularea deciziei de a nu reînnoi contractul pe durată determinată al reclamantului

Concluziile reclamantului

— Anularea deciziilor luate de pârât la 26 septembrie și la 7 decembrie 2012, prin care pârâtul informează reclamantul că nu îi va reînnoi contractul pe durată determinată care urmează să expire la 31 martie 2013, precum și a deciziei de respingere a reclamației reclamantului, luată la 9 aprilie 2013;

— obligarea pârâtului la plata către reclamant a diferenței dintre, pe de o parte, cuantumul remunerației pe care ar fi trebuit să o poată pretinde dacă ar fi rămas în funcție și, pe de altă parte, cuantumul remunerației, al onorariilor, al indemnizațiilor de șomaj sau al oricărei alte indemnizații substitutive pe care a încasat-o reclamantul începând cu 1 aprilie 2013 în locul remunerației pe care o încasa în calitate de agent temporar;

— obligarea Europol la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 9 iulie 2013 — ZZ/BCE**(Cauza F-68/13)**

(2013/C 274/51)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamant:* ZZ (reprezentant: L. Levi, avocat)*Pârâtă:* Banca Centrală Europeană**Obiectul și descrierea litigiului**

Anularea deciziei BCE de terminare a investigației administrative interne, precum și a raportului de investigație și acordarea unor despăgubiri pentru prejudiciul moral pe care l-a suferit reclamantul

Concluziile reclamantului

— Anularea deciziei Comitetului executiv din 7 ianuarie 2013 care ia act de raportul final și prin care se stabilește încheierea investigației administrative interne;

— în consecință, anularea investigației și a raportului de investigație și începerea unei noi investigații cu o evaluare periodică a faptelor;

— acordarea unei despăgubiri pentru prejudiciul material suferit evaluat *ex aequo et bono* la 50 000 de euro;

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 9 iulie 2013 — ZZ/Comisia**(Cauza F-69/13)**

(2013/C 274/52)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* ZZ (reprezentați: S. Orlandi, J.-N. Louis, D. Abreu Caldas, avocați)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Obiectul și descrierea litigiului**

Anularea deciziei de a proceda la calcularea sporului drepturilor de pensie dobândite anterior intrării în serviciu pe baza noilor DGA

Concluziile reclamantului

— Anularea deciziei de a calcula contribuțiile recunoscute în sistemul de pensii al instituțiilor Uniunii Europene (denumit în continuare „SPIUE”) în cazul transferului drepturilor sale de pensie în acest sistem, în temeiul dispozițiilor generale de aplicare (denumite în continuare „DGA”) a articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut din 3 martie 2011;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

A acțiune introdusă la 15 iulie 2013 — ZZ/AEM

(Cauza F-71/13)

(2013/C 274/53)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentanți: S. Orlandi, J.-N. Louis, D. Abreu Caldas, avocați)

Pârâtă: Agenția Europeană de Mediu (AEM)

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea respingerii cererii reclamantului de deschidere a unei anchete administrative în vederea stabilirii sau a clarificării unor fapte de hărțuire

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei de respingere opuse la 20 septembrie 2012 de autoritatea abilitată să încheie contractele de muncă (denumită în continuare „AAIC”) cererii sale de deschidere a unei anchete administrative în vederea stabilirii sau a clarificării unor fapte de hărțuire.
- obligarea AEM la plata cheltuielilor de judecată.

A acțiune introdusă la 15 iulie 2013 — ZZ și alții/FEI

(Cauza F-72/13)

(2013/C 274/54)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: ZZ și alții (reprezentant: L. Levi, avocat)

Pârât: Fondul European de Investiții (FEI)

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziilor, care figurează în fișele de salariu, de a le aplica reclamanților decizia consiliului de administrație de stabilire a unei creșteri salariale limitate la 2,3 %, decizia directorului general al FEI de stabilire a unei noi grile de merit care

determină o pierdere cuprinsă între 1 și 2 % din salariu, potrivit reclamanților, și decizia Comitetului de direcție al BEI de definire a unei grile de merit care determină o pierdere cuprinsă între 1 și 2 % din salariu, potrivit reclamanților, precum și, pe de altă parte, cerere subsecventă de obligare a FEI la plata diferenței de remunerație, precum și la plata unor daune interese

Concluziile reclamanților

- Anularea deciziilor de aplicare în cazul reclamanților a deciziei Consiliului de administrație al FEI din 4 februarie 2013 de stabilire a unei creșteri salariale limitate la 2,3 %, a deciziei directorului general al FEI de stabilire a unei noi grile de merit care determină o pierdere cuprinsă între 1 și 2 % din salariu, potrivit reclamanților, decizii care rezultă din decizia Consiliului de administrație al BEI din 18 decembrie 2012 de stabilire a unei creșteri salariale limitate la 2,3 %, și a deciziei Comitetului de direcție al BEI din 29 ianuarie 2013 de definire a unei grile de merit care determină o pierdere cuprinsă între 1 și 2 % din salariu, potrivit reclamanților (deciziile FEI menționate mai sus fiind evidențiate de fișele de salariu din aprilie 2013), precum și anularea, în aceeași măsură, a tuturor deciziilor FEI cuprinse în fișele de salariu ulterioare;
- obligarea pârâtului la plata diferenței de remunerație care rezultă din deciziile, citate anterior, adoptate de Consiliul de administrație al FEI și de directorul general al FEI la 4 februarie 2013, de Consiliul de administrație al BEI la 18 decembrie 2012 și de Comitetul de direcție al BEI la 29 ianuarie 2013, în raport cu aplicarea grilei de merit „4-3-2-1-0” și a grilei „tânăr” „5-4-3-1-0”, sau, cu titlu subsidiar, pentru reclamanții care au avut o notă A, în raport cu aplicarea grilei de merit 3-2-1-0-0 și, pentru reclamanții cărora li se aplică grila „tânăr”, în raport cu o grilă tânăr „4-3-2-0-0”; această diferență de remunerație trebuie majorată cu dobânzi de întârziere care încep să curgă de la 15 aprilie 2013 și apoi de la data de 15 a fiecărei luni până la plata integrală a sumei datorate, dobânzile respective fiind stabilite la nivelul ratei BCE majorate cu 3 puncte;
- obligarea pârâtei la plata unor daune interese pentru prejudiciul suferit ca urmare a pierderii puterii de cumpărare, acest prejudiciu fiind evaluat *ex aequo et bono* și cu titlu provizoriu la 1,5 % din remunerația lunară a fiecărui reclamant;
- în cazul în care pârâtul nu le prezintă din proprie inițiativă, solicitarea prezentării de către acesta, în cadrul unor măsuri de organizare a procedurii, a următoarelor documente:
 - decizia Consiliului de administrație al FEI din 24 septembrie 2001 privind alinierea statutului și a condițiilor de muncă ale agenților FEI;

- decizia adoptată de FEI privind organizarea „procedurii adecvate” menționate de decizia Consiliului de administrație al FEI din 24 septembrie 2001 privind alinierea statutului și a condițiilor de muncă ale agenților FEI;
 - decizia Consiliului de administrație al FEI, în principiu din 4 februarie 2013, de stabilire a bugetului pentru personal pentru anul 2013;
 - decizia directorului general al FEI de stabilire a noii grile de merit pentru anul 2013;
 - procesul-verbal al reuniunii Consiliului de administrație al BEI din 18 decembrie 2012;
 - procesul-verbal al reuniunii Comitetului de direcție al BEI din 29 ianuarie 2013;
 - nota „personnel/ASP/2013-5” din 29 ianuarie 2013 a Direcției personal din cadrul BEI;
 - documentul Corporate Operational Plans 2013-2015 al BEI și al FEI.
- obligarea FEI la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 17 iulie 2013 — ZZ/BCE

(Cauza F-73/13)

(2013/C 274/55)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: L. Levi, avocat)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei BCE din 28 mai 2013 prin care s-a dispus concedierea disciplinară a reclamantului și repararea prejudiciului moral pe care l-a suferit

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei Băncii Centrale Europene din 28 mai 2013 prin care s-a dispus concedierea disciplinară cu efect de la 31 august 2013;
- în consecință, reangajarea reclamantului, făcându-se suficientă publicitate pentru restabilirea bunei sale reputații;
- indiferent de situație, repararea prejudiciului moral suferit de reclamant, evaluat *ex aequo et bono* la 20 000 de euro;
- obligarea BCE la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 25 iulie 2013 — ZZ/Comisia

(Cauza F-74/13)

(2013/C 274/56)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentați: S. Orlandi, J.-N. Louis, D. Abreu Caldas, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei privind transferul drepturilor de pensie ale reclamantului în sistemul de pensii al Uniunii care aplică noile DGA privind articolele 11 și 12 din anexa VIII la statutul funcționarilor

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei de transfer al drepturilor de pensie dobândite anterior intrării în serviciu în sistemul de pensii al instituțiilor Uniunii Europene (denumit în continuare „RPIUE”) în conformitate cu calculele sporului stabilite în temeiul dispozițiilor generale de aplicare (denumite în continuare „DGA”) a articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut din 3 martie 2011;
 - obligarea Comisia la plata cheltuielilor de judecată.
-

Acțiune introdusă la 1 august 2013 — ZZ/Comisia**(Cauza F-75/13)**

(2013/C 274/57)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: ZZ (reprezențanți: D. Abreu Caldas, A. Coolen, É. Marchal, J.-N. Louis, S. Orlandi, avocați)

Pârâtă: Comisia

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de a nu acorda reclamantului beneficiul indemnizației de expatriere.

Concluziile reclamantului

— Anularea deciziei PMO din 4 octombrie 2012 prin care s-a refuzat reclamantului beneficiul indemnizației de expatriere prevăzute la articolul 4 din anexa VII la Statut;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

<u>Număr de referință</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2013/C 274/51	Cauza F-68/13: Acțiune introdusă la 9 iulie 2013 — ZZ/BCE	31
2013/C 274/52	Cauza F-69/13: Acțiune introdusă la 9 iulie 2013 — ZZ/Comisia	31
2013/C 274/53	Cauza F-71/13: Acțiune introdusă la 15 iulie 2013 — ZZ/AEM	32
2013/C 274/54	Cauza F-72/13: Acțiune introdusă la 15 iulie 2013 — ZZ și alții/FEI	32
2013/C 274/55	Cauza F-73/13: Acțiune introdusă la 17 iulie 2013 — ZZ/BCE	33
2013/C 274/56	Cauza F-74/13: Acțiune introdusă la 25 iulie 2013 — ZZ/Comisia	33
2013/C 274/57	Cauza F-75/13: Acțiune introdusă la 1 august 2013 — ZZ/Comisia	34

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO